LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554 *Glasilo občine Markovci* **Leto 16, številka 4, september 2015**

Foto: arhiv KUD Markovski zvon

V novo šolsko leto z novim ostrešjem. Pozdrave vam pošiljajo udeleženci 7. mladinskega glasbenega tabora v Markovcih, ki so male sive celice razmigali že pred začetkom šolskega leta.

Varna pot v šolo in domov

Ob začetku šolskega leta je na cesti veliko razigranih otrok, ki še ne poznajo nevarnosti v prometu. Prav zato je zagotavljanje varnosti otrok v prvih septembrskih dneh ena najpomembnejših nalog policistov. Starši in vsi vozniki poskrbimo, da bodo naši otroci na svoji šolski poti varni! Na cestah veliko pogosteje kot med počitnicami srečujemo otroke, med njimi se jih mnogo poda v šolo prvič. Skrb za tiste, ki prvič stopajo na šolske poti in ne poznajo nevarnosti, s katerimi se lahko srečajo v vsakdanjem prometu, je izredno pomembna. Ob tem ne smemo pozabiti na učence, ki se po dolgih počitnicah vračajo v šole in so še razigrani.
Otroci so kot prometni udeleženci nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje (predvsem prometne znake, ki obveščajo o varni hoji), poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Za njihovo varnost moramo zato skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu.

Nekaj napotkov za starše in vse voznike, ki ne bodo odveč:

- V začetku septembra in prihodnje dni čim več časa namenite prometno-varnostni vzgoji otrok!
- Preverite, kaj vaši otroci znajo in zmorejo ne le na šolski poti, ampak tudi na sprehodu, na kolesu ali v avtomobilu.
- Pri tem ne pozabite, da z lastnim ravnanjem dajete zgled svojim otrokom!
- Pri prevozu otroke dosledno zavarujte z varnostnimi pasovi oziroma jih prevažajte zavarovane v ustreznih sedežih.
- Tudi sami se vedno pripnite!
- Kot udeleženci v prometu bodite na otroke in njihovo nepredvidljivost še posebej pozorni!
- Temu prilagodite tudi način svoje vožnje.
- Še posebej bodite pozorni v bližini vrtcev in šol ter krajev, kjer se morda otroci igrajo (npr. na ulicah, na parkirišč ih ...).

V okolici šol policisti v prvih šolskih dneh izvajamo poostren nadzor prometa, še posebej med prihodom učencev v šolo in odhodom domov. Preverjamo varno hojo otrok in prečkanje ceste, opremljenost prvošolčkov z rumenimi ruticami

Vir: splet

in odsevnimi telesi za večjo varnost ob zmanjšani vidljivosti, brezhibnost koles, koles s pomožnim motorjem in koles z motorjem. Redno preverjamo tudi pravilno uporabo varnostne čelade. Policisti v začetku šolskega leta tudi poostreno nadziramo tehnično brezhibnost vozil za prevoze otrok ter uporabo varnostnih pasov in dodatne opreme za privezovanje otrok v vozilih, s katerimi starši vozijo otroke v šolo.
Vsak posameznik naj upošteva cestno-prometna pravila iz osebnega zavedanja, da s tem pripomore k večji varnosti ostalih udeležencev v prometu. Prevečkrat vidimo, da je upoštevanje prometnih pravil zgolj posledica strahu pred kaznijo.

Srečno in varno udeležbo v prometu!

Vir: www.policija.si

Marjan Vrbnjak
Policijska postaja Ptuj

Vsi prvošolci morajo obvezno imeti rumeno rutico in kresničko. Na poti v šolo morajo hoditi po pločniku oziroma ob levem robu cestišča. Starejši otroci, ki ne potrebujejo spremstva, naj upoštevajo prometne predpise, prečkajo cesto pri prehodu za pešče in med potjo naj ne uporabljajo telefona. Med vožnjo v avtomobilu morajo biti otroci vedno pripeti z varnostnim pasom in glede na višino (do 1,5 m) nameščeni v otroškem sedežu. Otroci morajo pri vožnji s kolesom obvezno uporabljati kolesarsko čelado.

Najbogatejši čas v letu

V jeseni se pokrajina okrog nas iz dneva v dan spreminja in razveseljuje naše oči z barvnim razkošjem: vedno zeleni travniki in preorane rjave njive, modrina neba nad nami ter z mešanimi gozdovi porasli haloški hribi na jugovzhodnem obzorju. Preden širokolistni grmi in drevesa ogolijo, da bi se pripravili na zimsko mirovanje, jim sončni dnevi in mrzle noči spremenijo liste iz zelene barve v občudovanja vredne odtenke rumene, rdeče, oranžne in rjave. Japonci imajo tedaj običaj, da gredo »na lov za jesenskimi barvami«. Tako pravijo jesenskim izletom, na katerih občudujejo umetnost narave v tem letnem času.
Jesen, pa naj bo zgodnja, prava ali pozna, je pri nas najbogatejši čas v letu. Ljudje pospravljajo sadove svojega dela na poljih in vrtovih ter v sadovnjakih in vinogradih ter pripravljajo zemljo za jesensko setev.
Začnejo se priprave na zimo. Še preden oblačnost, veter, jutranja megla in nizke temperature pomorijo rastline, se njihove korenine napolnijo s hranilnimi sokovi. Tudi nekatere živali si pripravijo hrano in brloge, še zadnje ptice selivke pa v jatah odletijo na jug. Pred marsikatero hišo pojejo žage, sekire pa na tnalu kalajo drva, da bodo v mrzli zimi tople peči in kamini.
Počitnice in dopusti so že za nami. Učenci so spet prestopili šolske prage. Šestletnikom predstavlja šola nekaj novega in zanimivega, njene pomembnosti za življenje pa se še ne zavedajo. Zato pa je skrb in odgovornost toliko večja za starše. Novo življenjsko poglavje se namreč v jeseni začenja tudi za tiste, ki se odpravljajo v srednje in poklicne šole ter na fakultete. Starši, ki želimo vsak po svojih močeh otrokom omogočiti šolanje po njihovih željah, interesih in sposobnostih, se ves čas zavedamo morebitnih zaposlitvenih problemov ob aktualni brezposelnosti ter posledično njihove osebne neeksistence in nesamostojnosti. Kajti kriza zaposlovanja najbolj prizadene mlade izobražence, saj izobrazba pogosto deluje kot predpogoj za zaposlitev (večjo prednost prinašajo delovne izkušnje).
Slovenski mediji, ki celo citirajo politike, napovedujejo »vročo politično jesen«. V letošnji pozni jeseni bo vlada predstavila tudi izhodišča za izboljšave plačnega sistema in ukrepe za plače v letu 2016. S sindikati, ki so od leta 2009 dvakrat stavkali, je vlada uspešno sklenila šest dogovorov, saj so se plače zaposlenih zelo znižale. Čeprav je v plačni zakon in kolektivno pogodbo posegla tudi intervencijsko in enostransko ter zato izgubila kolektivni in ustavni spor, je vendarle privarčevala nekaj več kot milijardo evrov. Ali nas zaradi tega »uspeha« čaka zamrznitev obljubljenega izplačevanja redne delovne uspešnosti in znižano plačilo delovne uspešnosti zaradi povečanega obsega? Varčevalna politika države s tako velikim javnim dolgom, kot ga ima Slovenija, ne bi smela temeljiti samo na notranjem varčevanju, ampak bi morala imeti jasno zastavljene narodne razvojne cilje. Ali je slovenska vlada zmožna upoštevati preprosto ekonomsko pravilo »Troši toliko, kot ustvariš!« in se upreti trošenju, ki ga nam ga predpisujejo, bomo hitro spoznali. Morda že do 21. decembra, ko se konča meteorološka jesen ...
Do tedaj pa: uživajte v barviti in sadov bogati jeseni.

Irena Pukšič, urednica

Sanirano šolsko ostrešje

Foto: BZ

Nova streha Osnovne šole Markovci

Poletje se počasi poslavlja in na vrata že trka jesen. 1. septembra je Osnovna šola Markovci spet odprla svoja vrata vedoželjnim otrokom. Novo šolsko leto je prineslo nekaterim učencem nove učitelje in šolske predmete, največje spremembe pa doživljajo tisti, ki so vrtec zamenjali za šolo. Spremenila se je tudi šolska stavba, ki je bila zgrajena leta 1979. Markovska šola, »lepotica« med osnovnimi šolami, je bila tedaj prva osnovna šola v ptujski občini, zgrajena iz sredstev samoprispevka. Tehnologija in gradbeni načrti tistega časa pa še niso omogočali gradnje energijsko varčnih objektov, zato so stroški ogrevanja šole iz leta v leto naraščali. Leta 2013 se je Občina Markovci kot ustanoviteljica odločila za energetsko sanacijo šolske zgradbe v vrednosti več kot pol milijona evrov. Ker pa se investicijsko vzdrževanje zaradi visoke finančne obremenitve investitorja praviloma opravlja v daljšem časovnem obdobju in v več sklopih, se je občinski projekt *Investicijsko vzdrževanje osnovne šole in vrtca* letos nadaljeval s sanacijo šolske strehe. Občinski svet se je decembra 2014 strinjal z načrtovanimi sredstvi za zamenjavo dela dotrajane strehe na šolski zgradbi v predlogu proračuna za leto 2015, kasneje pa je potrdil še dokument identifikacije investicijskega projekta, ki ga je pripravil A–Biro, podjetje za projektiranje, inženiring in trgovino iz Maribora. Po zapletih z razpisno dokumentacijo na portalu javnih naročil je občina 5. maja 2015 na svoji spletni strani objavila še dopolnitev. Med prispelimi ponudbami je bilo izbrano podjetje Gradbeništvo – krovstvo, kleparstvo in tesarstvo Branka Srake iz Benedikta. Junija sta Milan Gabrovec, župan Občine Markovci in samostojni podjetnik Branko Sraka v občinskih prostorih podpisala gradbeno pogodbo, v kateri je bila vrednost vseh gradbenih, tesarskih, krovskih in kleparskih del pri sanaciji šolskega ostrešja (vključno z menjavo kritine in pripadajočim DDV) ocenjena na nekaj več kot 200.000 evrov. Takoj, ko so učenci odšli na počitnice, so se pričela dela, saj je bil rok, ki so ga imeli delavci na voljo, le 45 koledarskih dni.

Dokaz, da se kvaliteta izobraževanja otrok ne izkazuje vedno le s kvalitetnimi učnimi programi in kompetentnimi učitelji, ampak tudi z zdravim, varnim in ustvarjalnim okoljem, so večletna prizadevanja Občine Markovci, ki si z zagotavljanjem sredstev za sanacijo šolske zgradbe in njene opreme ter tudi s tekočim vzdrževanjem šolske zgradbe prizadeva za energetsko varčnejšo šolo. *IP*

Foto: BK

Podpis 200.000 evrov vredne pogodbe

Poziv lastnikom kmetijskih zemljišč na komasiranem območju Markovci – jug

V spomladanski številki Lista iz Markovcev smo že obveščali občane o nameravanem pristopu občine k projektu »Namakanja kmetijskih zemljišč na že komasiranem območju Makovci – jug«, kjer so idealni pogoji namakanja in s tem uspešnega pridelovanja predvsem vrtnin, saj se voda sama ponuja v kanalu sredi obdelanih kmetijskih površin. Eden od pogojev za pridobitev državnih sredstev je zadostno število soglasij lastnikov zemljišč za uvedbo namakalnega sistema. Zato ponovno POZIVAMO lastnike omenjenih kmetijskih zemljišč, ki še niso dali soglasja, da podajo soglasje čim prej in s tem občini kot bodočemu investitorju omogočijo kandidaturo za pridobitev sredstev.

Milan Gabrovec, župan

Od 15. 8. 2015 velja nova Uredba o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji

Vlada Republike Slovenije je na 48. redni seji dne 29. 7. 2015 pod točko 12A sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano do konca februarja 2016 pripravi analizo stanja dovoljenj za opravljanje dopolnilnih dejavnosti po uskladitvi z Zakonom o kmetijstvu in uredbah o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji. V drugi fazi, do konca septembra 2016, pripravi tudi celovito finančno analizo dopolnilnih dejavnosti, vključno glede na obseg kmetijske dejavnosti na kmetijah, ki se ukvarjajo z dopolnilno dejavnostjo.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano do konca decembra 2017 na podlagi analize stanja iz prejšnje točke pripravi potrebne spremembe ureditve dopolnilnih dejavnosti z določitvijo ustreznih dovoljenih obsegov oziroma pogojev glede na kmetijsko dejavnost kmetije in glede na druge udeležence na trgu, ki opravljajo enako dejavnost.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano najpozneje ob reformi pokojninskega in invalidskega zavarovanja in reformi obveznega zdravstvenega zavarovanja pripravi posebno shemo pomoči kmetijam oziroma zavarovancem kmetom pri plačevanju prispevkov za socialno varnost, kot je že predvideno s prehodno določbo petega odstavka 407. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstvo za infrastrukturo in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano najpozneje do konca leta 2015 proučijo problematiko fizičnih oseb, ki proizvajajo električno energijo v proizvodnih napravah do 50 kW v skladu s 379. členom Energetskega zakona, v zvezi z uveljavljanjem pravice do pokojnine ter pripravijo predlog ustreznih sistemskih rešitev.

Novo Uredbo o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji (uredbo 2015) najdete na spletni povezavi: http://www.uradni-list.si/1/content?id=122752 ali http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=URED6925

Dosedanji nosilci dopolnilnih dejavnosti MORAJO opravljanje dopolnilne dejavnosti uskladiti z določbami nove uredbe najpozneje

- **do 1. januarja 2016 oz.**
- **v 60 dneh po izteku petletne obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev tisti nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki so prejeli sredstva iz naslova ukrepov razvoja podeželja in se jim do 1. januarja 2016 ne bo iztekla petletna obveznost iz odločbe o pravici do sredstev.**

Nekaj splošnih določb nove uredbe najdete v priponki, več informacij pa v času uradnih ur na Oddelku za kmetijstvo in gospodarstvo Upravne enote Ptuj – telefon 02-798-0127.

STRELEC d.o.o.
PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA
Janko STRELEC
Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevozništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Lokalna akcijska skupina Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah, njen zakoniti zastopnik Društvo Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah (krajše Društvo »Bogastvo podeželja«), ki jo upravlja KGZS Zavod Ptuj, za zainteresirane posameznike in organizacije z območja občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas objavlja

JAVNI POZIV ZA VSTOP V LOKALNO AKCIJSKO SKUPINO ZA IZVAJANJE PRISTOPA CLLD

na območju občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas

v programskem obdobju 2014-2020.

Vključitev v LAS predpostavlja odgovorno, aktivno in trajnostno naravnano delovanje v prid celostnemu in trajnostnemu razvoju območja občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas.

Lokalna akcijska skupina (v nadaljevanju LAS) bo vzpostavljena kot javno zasebno partnerstvo za območje občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas z namenom izvajanja novega razvojnega pristopa, to je **pristopa CLLD** (Community Led Local Development) - lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost. Je pristop po ključu »od spodaj navzgor«, kar pomeni, da so posamezniki in organizacije tisti, ki z aktivnim članstvom v LAS določijo razvojne cilje in potrebne ukrepe za njihovo uresničitev. Te zapišejo v **STRATEGIJO LOKALNEGA RAZVOJA ZA OBDOBJE 2014-2020**, ki je osnova za pridobitev pravice do črpanja novih evropskih sredstev CLLD. Strategija se bo v prihodnjih letih uresničevala skozi projekte, za izbor katerih so pristojni člani oz. organi LAS.

Partnerstvo bo sestavljeno po načelu tripartitnosti, **zato v LAS vabimo vse zainteresirane posameznike in institucije iz:**

gospodarskega sektorja (gospodarske družbe in/ali njihova združenja, samostojne podjetnike, obrtnike in/ali njihova združenja, kmetijska gospodarstva in/ali njihova združenja, zasebne zavode, druge gospodarske subjekte)

nevladnega sektorja (zainteresirane posameznike, društva in/ali njihove zveze, druge predstavnike civilne družbe) in

javnega sektorja (občine, javni zavodi, javne agencije, druge javne ustanove/institucije).

V lokalno partnerstvo so lahko vključene tudi pravne osebe javnega prava, društva in drug pravne osebe zasebnega prava v javnem interesu, ki delujejo na območju več LAS ali imajo sedež izven območja, vendar delujejo na območju občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas.

Sodelovanje v LAS je prostovoljno in odprtega tipa, dostopno vsem pod enakimi pogoji. Javni poziv je stalen, kar pomeni, da bo možno vstopiti v partnerstvo celotno programsko obdobje tudi po ustanovitveni skupščini, ki bo izvedena najkasneje do 30. 9. 2015.

S pristopno izjavo zainteresirani posamezniki in organizacije izrazijo namero o vstopu v LAS za izvajanje pristopa CLLD na območju občin Kidričevo, Hajdina, MO Ptuj, Markovci, Dornava, Juršinci, Sveti Andraž v Slovenskih Goricah, Destrnik in Trnovska vas, temu sledi podpis partnerske pogodbe na ustanovni skupščini LAS o datumu katere boste vsi zainteresirani pravočasno obveščeni.

Prosimo, da **PRISTOPNO IZJAVO** posredujete do **10. 9. 2015 na naslov Društvo bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah, Ormoška cesta 28, 2250 Ptuj, s pripisom članstvo LAS.**

Pristopna izjava za vstop v LAS je na voljo na spletni strani www.las-bogastvopodezelja.si.

Na tej spletni strani so objavljene tudi vse splošne informacije o CLLD in o aktivnostih, ki se bodo izvajale v okviru priprave strategije lokalnega razvoja (obrazec za predložitev projektnih predlogov, termini delavnic, pravne podlage idr.).

Vse dodatne informacije vam v pisarni Društva »Bogastvo podeželja« Ormoška cesta 28, 2250 Ptuj posreduje Mojca Metličar, tel: 02 749 36 33 ali e-naslov: info@las-bogastvopodezelja.si ali mojca.metlicar@kgz-ptuj.si.

dr. Vladimir Korošec, s.r.
predsednik društva in LAS Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah

Invensticije na območju občine Markovci

ZAKLJUČENA JE IZGRADNJA KOLESARSKE STEZE V ZASELKU SIGET V NASELJU BUKOVCI

Izvajalec del, Podjetje za gozdne gradnje in hortikulturo d. o. o. iz Maribora, je te dni zaključilo z gradnjo kolesarske steze v zaselku Siget v naselju Bukovci. Gradnja steze je bila časovno pogojena z izgradnjo kanalizacije, ki je grajena v neposredni bližini kolesarske steze oz. v bližnjem cestišču. V delu trase kolesarske steze je urejeno odvodnjavanje meteornih vod, zgrajena je javna razsvetljava, položene pa so tudi cevi za potrebe telekomunikacijskih in elektro vodnikov. V manjšem delu drogovi javne razsvetljave niso postavljeni, saj postavitev preprečujejo nadzemni elektro vodniki. Ti drogovi bodo nameščeni takoj, ko bo elektrodistributer odstranil nadzemne vode. Kot že omenjeno, ima elektrodistributer za kabliranje elektrovodnikov že vgrajene podzemne vode.

Foto: BZ

Kolesarske steza v zaselku Siget v naselju Bukovci

IZDANO UPORABNO DOVOLJENJE ZA ČN FORMIN

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA

OBČINA MARKOVCI

OBČINA GORIŠNICA

Izgradnje kanalizacije v naseljih Bukovci in Stojnci, ki jo obravnava projekt »Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju ptujskega polja, sistem 3 Bukovci–Formin«, je zaključena. Za vse obravnavane kanale je pridobljeno uporabno dovoljenje. Izvajalec del te dni še odpravlja manjše pomanjkljivosti, ugotovljene pri kvalitetnem pregledu objekta. Dokončana je tudi izgradnja ČN Formin. Tudi za ta objekt je pridobljeno uporabno dovoljenje. Za vaščane zgoraj omenjenih naselij to pomeni, da se bo z avgustom bistveno znižal strošek kanalščine oz. prispevka za okoljsko obremenitev voda.
Kljub končanju tega obsežnega projekta se dela na izgradnji kanalizacije v naseljih Stojnci in Bukovci še ne bodo končala. Preostali so še kanali, ki jih osnovni projekt »Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju ptujskega polja, sistem 3 Bukovci–Formin«, ne zajema.
V naselju Stojnci gre za dva kanala, in sicer 3.6.1, ki poteka ob h. š. 110,109, 108 in 108a (prikaz na spodnji skici), **Fotografija desno zgoraj; Trase kanala 3.6.1 (Stojnci h. š. 110, 109, 108, 108a)**

Nadaljevanje kanala 3.8.2, ki poteka južno od LC 328010, in sicer od h. š. 92 do konca naselja Stojnci oz. do meje z občino Gorišnico.

V naselju Bukovci gre za več odsekov. Najobsežnejši je kanal v zaselku »Lunovci«, kjer je potrebno zgraditi 391 m gravitacijskega voda kanalizacije in 391 m tlačnega voda, vključno s črpališčem.

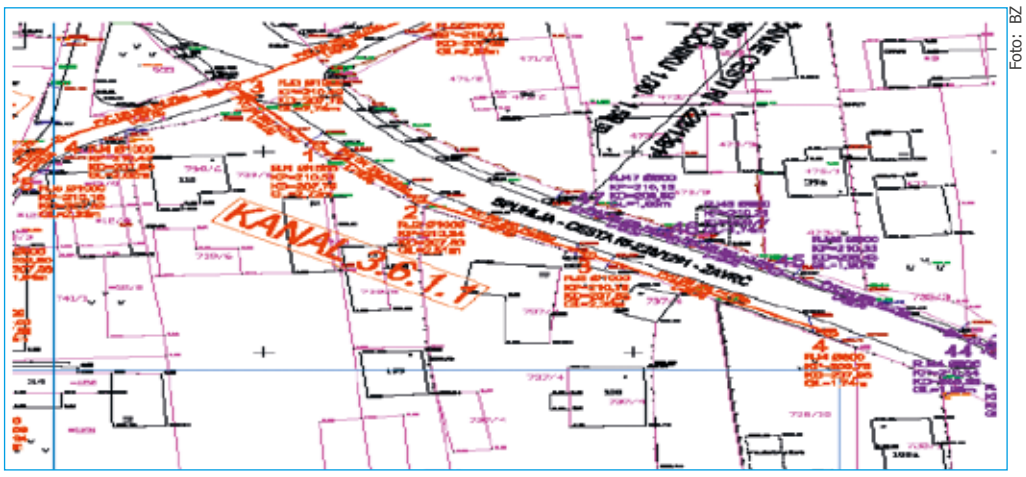

Foto: BZ

Foto: BZ

Kanal 3.14.1 (L= 391,5 m) in 3.14.1 tlačni (L=449,9 m), vključno s črpališčem - zaselek Lunovci

Drugi večji zaselek, kjer kanalizacijsko omrežje še ni končano, je ob h. š. 79, 81, 82, 82a, 83 in 83a.

Gre za manjša kanala, ki potekata ob h. š. 10, 10a, in v manjšem delu za kanal 3.7.1, ki sicer že posega v naselje Nova vas pri Markovcih, obravnavan pa je v sklopu gradbenega dovoljenja Kanalizacija Bukovci.
Vsa ta dela želimo končati do konca letošnjega leta. S tem bi bila izgradnja kanalizacijskega omrežja v dveh največjih naseljih občine Markovci zaključena. Za pokritje celotnega območja občine Markovci preostane le še naselje Nova vas pri Markovcih.

B. Z., Občinska uprava

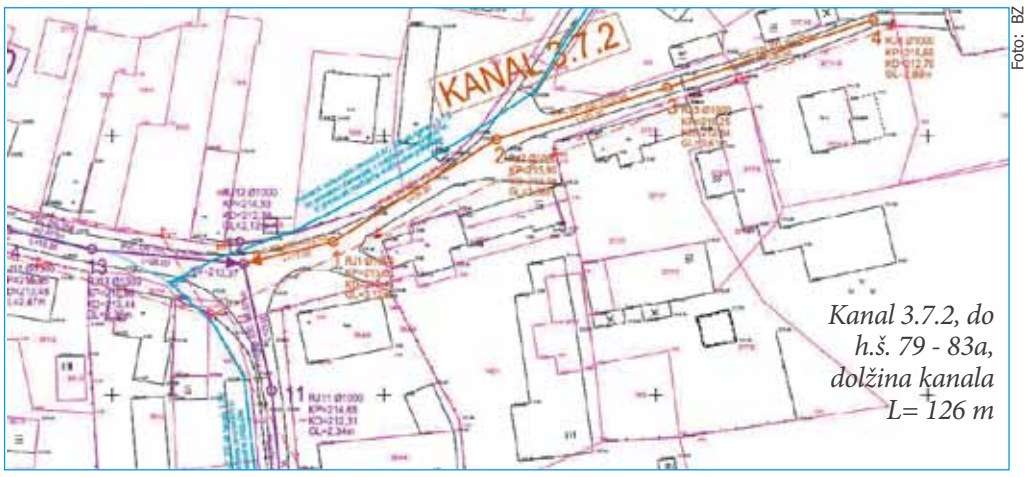

Foto: BZ

Kanal 3.7.2, do h.š. 79 - 83a, dolžina kanala L= 126 m

Jožef Meznarič – prejemnik znaka kakovosti za »meso iz tünke«

Minilo je že nekaj časa od 26. državne razstave »Dobrote slovenskih kmetij«, ki je od 21. do 24. maja 2015 potekala na Ptuju. Najvišje priznanje na tej razstavi, **znak kakovosti,** prejmejo dobitniki priznanj, ki so tri leta zaporedoma dosegli zlato priznanje za posamezni izdelek. Takšno priznanje si je na letošnji razstavi prislužil naš občan **Jožef Meznarič iz Stojncev 86** za **meso iz tünke.**

Našim bralcem, še posebej starejšim, najverjetneje ni potrebno razlagati, kaj je meso iz tünke ali kot z eno besedo rečemo kar »tünka«, pa vendarle.

Tünka je tradicionalen izdelek z zelo lepo zgodovino, ki je geografsko vezan na širšo regijo Prlekije. Je poltrajni suhomesni izdelek, narejen po tradicionalnem načinu proizvodnje, ki je v osnovi enaka, v podrobnostih pa se od proizvajalca do proizvajalca kar močno razlikuje. Zaradi priprave, hranjenja, gastronomskih značilnosti in jedilne kakovosti jo uvrščamo med slovenske narodne posebnosti.

Foto: TM

Katere so tiste podrobnosti, ki so našemu sogovorniku Jožefu Meznariču prinesle najvišje priznanje, nam seveda ni izdal. Jožef je po izobrazbi mesar in kuhar, vendar se je po nekajletni zaposlitvi kot kuhar v Splošni bolnišnici na Ptuju in nekaj časa tudi v OŠ Markovci po spletu okoliščin odločil za prevzem domače kmetije v Stojncih 86. Kmalu je ugotovil, da samo kmetovanje na, za današnji čas relativno majhni kmetiji, ne bo prinašalo omembe vrednih dobičkov, zato se je odločil za dopolnilne dejavnosti na kmetiji, še posebej, ker so mu njegova profesionalna znanja kuharja in mesarja to omogočala.

Jožefa smo povprašali, kako dolga in naporna je pot do takega priznanja.

Zgodba se je pričela leta 1991, ko je najprej registriral in odprl kmečki turizem »Urban«. Še istega leta je tudi prvič sodeloval na razstavi Dobrote Slovenskih kmetij. Takrat je kot osnovni domači proizvod predstavil domači kruh iz kmečke peči, imel pa je tudi že mesne izdelke. V vseh teh letih je sodeloval na skoraj vseh razstavah in prejel celo vrsto priznanj tako za kruh kot za mesne izdelke. To leto pa je bil njegov trud prvič poplačan z najvišjim priznanjem - znakom kakovosti.

Vsa ta leta so bila precej naporna, saj so se dogajale hitre spremembe na trgu in v proizvodnji, zato se je bilo potrebno nenehno prilagajati hitro spreminjajočim se okoliščinam.

Sčasoma se je izkazalo, da s kmečkim turizmom ne bo ravno perspektive in dobička, zato je ta del dejavnosti v glavnem opustil, čeravno formalno še vedno obstaja. Jožef se je usmeril na prodajne stojnice ob različnih sejmih na Ptuju in v drugih bližnjih krajih ob različnih priložnostih in tudi na prireditvah internega značaja. Poznan je po izvrstnih pečenkah in domačih klobasah, ki nam jih vsako leto ponuja ob »Aninem« v Cirkulanah, h katerim se prileže dobro domače vino, ki ga prav tako pridelajo v lastnem vinogradu v Halozah in so ga seveda ponudili tudi na stojnicah. Povedal je, da je tudi tovrstne ponudbe vedno več, kupna moč ljudi pa vedno manjša.

Kako se doseže kvaliteta, ki prinese tako priznanje? Z intenzivno predelavo mesa se je pričel ukvarjati leta 2005. Eden od razlogov, da so njegovi mesni izdelki zelo kvalitetni, je gotovo domača osnovna »surovina«, torej prašiči, ki so vzrejeni z doma pridelano kvalitetno hrano na lastnih poljih. V nadaljevanju je potrebno izpeljati postopek priprave najboljših kosov mesa, ki končno pristanejo v tünki, kjer ostanejo najmanj mesec in pol ali več, preden je meso primerno za gurmanske užitke in seveda za na trg. Poleg mesa iz tünke Jože proizvaja še celo paleto odličnih domačih mesnih dobrot.

Dobrot pa ni dovolj le pridelati, potrebno jih je tudi prodati. Za neposredno prodajalno doma se zaenkrat niso odločili, saj je to spet povezano z velikimi vlaganji in stroški. Pri prodaji so v zadnjih letih Jožetu priskočili na pomoč njegovi zdaj že odrasli otroci. Ker prodajajo na tržnicah v glavnem ob vikendih, jim zaenkrat to uspeva navkljub drugim obveznostim. Svoje izdelke redno ponujajo v mlečno-mesnem paviljonu na glavni mariborski tržnici, občasno v Celovcu v Avstriji, ob posebnih priložnostih pa tudi v Ljubljani na prireditvi »Podeželje v mestu«. Jožef je povedal, da ko je bil prvič v Ljubljani, je domače mesnine prodajalo le 6 prodajalcev, danes jih pride tudi 60. Za prodajo v Avstriji je značilno to, kar pri nas manjka – patriotizem in zaupanje v domači proizvod. Avstrijski kupci kupijo najprej od domačih prodajalcev in šele, če pri njih ni želenih produktov, kupijo od tujcev.

Jože in še posebej njegovi otroci so ugotovili, da očetova kmetija, še posebej haloški del, nudi pridelke, iz katerih bi bilo možno pridelovati še več različnih domačih dobrot, ne le mesnin. Tako so začeli s proizvodnjo različnih domačih marmelad in različnih žganj in likerjev. Vsi proizvodi se izdelujejo po starih tradicionalnih receptih babic in dedkov. Tudi kakovost drugih izdelkov je skozi leta bila že večkrat potrjena s številnimi priznanji z ocenjevanja na Dobrotah slovenskih kmetij, kar jim daje potrditev in zaupanje, da so na pravi poti. In tako se je na kmetiji Meznaričevih porajala tudi ideja o lastni blagovni znamki in nastala je »*Špajza*«.Več si lahko ogledate na njihovi internetni strani *www.spajza.si*.

In kakšna je prihodnost kmetije in dopolnilnih dejavnosti na njej? Jože pove, da bo zaenkrat še nekaj let nadaljeval dejavnost v obstoječem obsegu. V vseh teh letih je uspel postaviti temelje za možnost uspešnega nadaljevanja in širitve dejavnosti, vendar pa se sam tega ne namerava lotiti; to bo prepustil svojemu nasledniku.

Torej, če si boste zaželeli mesa iz tünke, suhe salame, domačih klobas, ocvirkov, zaseke, prekajenega mesa … ali pa sadnih in zeliščnih likerjev, zelenjavnih namazov, hladno stiskanega olja (orehovo, konopljino), 100 % bučnega olja, pridelanega na domači način, vas pričakujejo na domačiji Meznarič v Stojncih 86. Njihove izdelke lahko kupite na domačiji tako rekoč vsak dan, ob petkih in sobotah pa na glavni mariborski tržnici. Vabljeni, da jih obiščete in poskusite nekaj pristno domačega.

TM

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

Naročila in informacije na **markovski.list@gmail.com**

CENIK OGLASNEGA PROSTORA	
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Spoštovani bralci in oglaševalci,

odslej naprej velja novost v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev: 1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.

Uredniški odbor

Vabilo društvom in posameznikom k oddaji prispevkov za naslednjo številko Lista iz Markovcev

Spoštovani,
vabimo vas, da s prispevki popestrite občinski časopis in občane seznanite z aktualnim dogajanjem vašega društva ali vasi. Veseli bomo prav vsakega članka in tudi napovedi za prihajajoče dogodke, ki jih pripravljate. Morda vsega poslanega gradiva ne moremo objaviti v tekoči številki. V tem primeru bodo vsekakor objavljeni v naslednji.

Nova številka Lista iz Markovcev bo izšla predvidoma v začetku meseca novembra 2015. V kolikor bi želeli sodelovati v naslednji številki, vas vabimo, da vaše prispevke in slikovni material pošljete na elektronski naslov **markovski.list@gmail.com do 20. oktobra**. Za vsa morebitna vprašanja se lahko obrnete na člane uredniškega odbora. V pričakovanju vaših prispevkov vas lepo pozdravljamo!

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog, Irena Pukšič, urednica, in Alenka Domanjko Rožanc.

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.
Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc.
Odgovorna urednica: Irena Pukšič. **Lektoriranje:** Alenka Domanjko Rožanc.
Oblikovanje: Patricija Majcen. **Tisk:** Repro studio Lesjak.
Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.
Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.
Spletni naslov: www.markovci.si.

2. srečanje markovskih prišlekov

Foto: Laura

Na dan državnosti, v četrtek 25. junija, je bilo drugo srečanje markovskih »prišlekov« pri gasilskem domu. Da so se vaščani, ki so se preselili v Markovce, tako ali drugače razveselili tudi drugega srečanja, kaže dejstvo, da so se kljub skoraj že dopustniškim dnem množično udeležili druženja. Lansko leto so bili navdušeni, da so se spoznali med seboj in zato je po pripovedovanju prišlekov letošnje druženje bilo še toliko bolj sproščeno. Praznični popoldan so si popestrili z družabnimi igrami, kjer so se pomerili med seboj predstavniki zgornjega dela vasi, to je od začetka Markovcev od Vrablovih do župnišča, ki je poimenovan Partizanska ulica, potem Gospodska ulica, ki je od župnišča do trgovine Špic in potem še Pokopališka ulica in Siget, ki se nadaljuje od cerkve naravnost do jeza. Seveda ni manjkalo tudi jedače in pijače in tudi dobre glasbe. Letošnje želje markovskih prišlekov je, da se naslednje leto srečajo skupaj z »markovskimi domorodci« (tako so jih poimenovali prišleki), da se tudi z njimi bolje spoznajo.
V imenu prišlekov se zahvaljujemo organizatorjem za izvedbo srečanja.

Marija Prelog

Tradicionalno srečanje Novih vasi

Krajani Nove vasi smo se v začetku julija na Primorskem udeležili srečanja Novih vasi. Lansko leto smo srečanje organizirali v našem kraju, letos so organizacijo prevzeli krajani Nove vasi nad Dragonjo. Prihodnje leto sledi srečanje v Novi vasi na Blokah, ki je v Sloveniji in širše poznana po starih lesenih bloških smučeh.

Srečanja smo se letos udeležili predstavniki štirih Novih vasi: pri Markovcih, nad Dragonjo, na Blokah in nad Opatjim selom iz hrvaške Istre. Iz domače vasi smo krenili zgodaj zjutraj. Prijazni gostitelji v Novi vasi nad Dragonjo so nas pričakali na prireditvenem prostoru. Vse udeležence srečanja so nas peljali na ogled Tonine hiše, ki je bila nekoč v lasti premožne istrske družine, danes je v njej urejen muzej. V pritličju s kamnom zidane enonadstropne hiše je ohranjena stara oljarna z

Foto: Maja Zemljarič

mlinom za olive, stiskalnico in posebnim kamnitim rezervoarjem za olivno olje. V nadstropju so bivalni prostori z odprtim ognjiščem v kuhinji in pohištvom iz začetka 20. stoletja. V nadaljevanju smo si ogledali še sodobno oljarno, kjer pridelujejo olivno olje. Tam so nam ponudili kruh, sir in domače olje.
Ko smo se vrnili na prireditveni prostor, so postregli kosilo. Pripravili so tradicionalno istrsko jed bobiči - gosto juho s fižolom, krompirjem, koruzo, paradižnikom, papriko in slanino oz. prekajenimi rebri. Po kosilu smo medsebojno izmenjali darila, sledile so družabne-športne igre. V Novi vasi nad Dragonjo so ta dan praznovali Praznik vina in česna. Ob tej priložnosti so po vasi postavili stojnice, ki smo si jih tudi ogledali. Popoldan smo izkoristili tudi za osvežitev v morju. Ustavili smo se na plaži v Strunjanu, od tam nas je nato pot vodila nazaj proti Štajerski in Novi vasi. Med potjo proti domu je sledil postanek na Trojanah, v domači kraj pa smo se vrnili v poznih večernih urah.

Maja Zemljarič

Vaško balinanje v Prvencih

V nedeljo, 23. avgusta, je Vaški odbor Prvenci v dopoldanskih urah organiziral 1. vaško tekmovanje v balinanju. Pobuda za dogodek, za katerega si želimo, da postane vsakoleten, je prišla iz strani številnih vaščanov, ki čutijo potrebo po še več povezovanju in druženju na nivoju vasi Prvencev in zaselka Novi Jork. Obstoječa infrastruktura nam takšen dogodek omogoča in z malo dobre volje smo ga tudi uspešno izpeljali.
Prvega balinanje v organizaciji Vaškega odbora se je udeležilo približno 30 vaščank in vaščanov, ki so z obilico smeha in dobre volje vzpodbujali pet

Foto: arhiv VO

Foto: arhiv VO

tekmovalnih ekip. Za najboljše tri ekipe so bile pripravljene tudi uporabne simbolične nagrade.
Po končanem tekmovanju je bilo poskrbljeno za pogostitev vseh prisotnih, ki so se ob prijetnem kramljanju zadržali pozno v nedeljski popoldan.

Uroš Meglič, predsednik VO Prvenci

Dogajanje v Bukovcih

Foto: Nino Bezjak

Vaški odbor je v začetku meseca junija pripravil ribiško tekmovanje vasi Bukovci. Tekmovanja pri ribniku v Prvencih se je udeležilo kar 24 ribičev. Skupno so ujeli dobrih 200 kg rib. Najboljši ulovi so tehtali med 15 in 30 kg. Prvega mesta in s tem prikupnega lesenega pokala v obliki ribe se je razveselil Janez Plošinjak z 31,5 kg, drugi je bil Branko Kostanjevec s 27,740 kg in tretji Ciril Petrovič s 24,400 kg. Lepo vreme je privabilo veliko gledalcev. Organizatorji so s svojim delom zadovoljni in nas vabijo na tekmovanje tudi naslednje leto.

Foto: arhiv društva

Kulturno društvo, gasilsko društvo in vaški odbor, ki je od svoje izvolitve pripravil že kar nekaj prireditev na vasi, so pripravili tradicionalne vaške igre med ekipami posameznih zaselkov. Letos so igre potekale 12. julija. Družabnega popoldneva se je udeležilo šest ekip. Skupine so se pomerile v petih igrah, ki so bile zanimive in so zahtevale veliko spretnosti in iznajdljivosti. Med tekmovanjem, ki je bilo v večji meri družabnega značaja, ni manjkalo glasnega navijanja, smeha in dobre volje. Svojo spretnost, hitrost in natančnost so lahko pokazali v igrah s samokolnico, z "batači", klobuki in rjuhami; največ moči so morali pokazati v tradicionalni vleki vrvi. Letos se je najbolje odrezala ekipa zaselka Siget, drugi so bili člani ekipe iz Novega Jorka, tretje mesto je pripadlo ekipi iz Zgornjega kunca. Program prireditve je povezoval Uroš Horvat. Za otroke so na prireditvi bila urejena tudi napihljiva igrala. Po zaključku iger in podelitev priznanj je sledila pogostitev in prijetna glasba Dua ekstra. V soboto, 22. avgusta, so člani vaškega odbora ponovno postavili klopotec na že znani lokaciji pred gasilskim domom. Na njem so letos zamenjali star in obrabljen tram. Naj pesem klopotca odmeva …

PM

Prvi spust po Dravi

V soboto, 8. avgusta, so mladi iz Stojncev organizirali prvi spust po reki Dravi s čolni in kajaki. Ideja o spustu se je porodila Dejanu Strelcu in Silvu Bezjaku. Prijavljenih udeležencev je bilo 29, aktivnih jih je bilo 23. Namen spusta je bilo predvsem druženje ob vodi oz. reki Dravi, ki jo premalo izkoriščamo tudi v te namene. Želimo si, da se letošnji prvi spust ponovi vsako leto in da se ga udeleži čimveč ljubiteljev vodnih aktivnosti.

ADR

Foto: Silvo Bezjak

Foto: Silvo Bezjak

Foto: Silvo Bezjak

Foto: Silvo Bezjak

Foto: Silvo Bezjak

Foto: Silvo Bezjak

S traktorji starodobniki na senjski karneval

Okrog 20 udeležencev, med njimi večina iz markovske občine oz. Nove vasi, je v začetku avgusta sodelovalo na poletnem senjskem karnevalu ob hrvaški obali.

Foto: Janko Levanič

Šlo je za enkratno in neponovljivo doživetje, saj so se Anton Kekec iz Nove vasi, Ivan Svržnjak iz Markovcev in Janez Veselič iz Borovcev na pot proti hrvaški obali odpravili s traktorji starodobniki. Da je vse teklo po načrtu in brezhibno, so poskrbeli člani spremljevalne ekipe. Gostovanja so se udeležili predstavniki Konjeniškega društva Nova vas, predstavnik društva Vitezi Pesničarji Dornava ter prvi in drugi princ ptujskega kurentovanja Jože Gašperšič – Gašper I. in Zvonko Križaj – Matevž Zoki II.

Odprava je iz Markovcev krenila v noči iz 6. na 7. avgust (iz četrtka na petek), nekaj čez polnoč. Pred odhodom je blagoslov za celotno ekipo opravil markovski farni župnik Janez Maučec. Iz Markovcev je traktoriste pot vodila do Podlehnika, skozi Rogatec, Rogaško Slatino, Podčetrtek, Brežice in Čatež do mejnega prehoda Bregana. Od tam so nadaljevali v smeri Samobora in Jastrebarskega proti Karlovcu in Dugi Resi, mimo Josipdola in Žute Lokve do Senja. Na cilj so prispeli ob četrti uri popoldan. Med vožnjo so imeli za približno tri ure postankov, efektivne vožnje je bilo za dobrih 12 ur. Kot so povedali člani odprave, so vozili s povprečno hitrostjo 20 km/h, prevozili so dobrih 260 km. Vozili so v glavnem po lokalnih, nekaj tudi po regionalnih cestah. En traktor je za celo pot porabil okrog 29 litrov goriva – v eno smer. Čeprav so traktoristi pot do hrvaške obale prevozili v času visokega in vročega poletja, jih je med potjo spremljalo kar nekaj vremenskih nevšečnosti: ponoči megla in nizke temperature, podnevi vroče sonce, čez Velebit pa ostra burja. Pot se je za voznike starodobnikov končala srečno. 60, 55 in 45 let stari traktorji znamke Steyr in Fendt so zdržali brez kakršnekoli najmanjše okvare. »Za primer, če bi prišlo do kakšne okvare, smo imeli v spremljevalnem vozilu precej rezervnih delov in orodje. Spremljali so nas trije kombiji z dvema prikolicama, na katerih smo peljali lesene vozove, s katerimi smo se tudi predstavili v povorki,« je povedal Anton Kekec in dodal, da je spremljevalna ekipa dobro poskrbela, da na poti in na cilju niso bili ne lačni in ne žejni. »Vso hrano in pijačo smo imeli s seboj. V Senju smo pa kar taborili ter si hrano pripravljali na roštilju.«

Foto: Janko Levanič

Foto: Janko Levanič

Foto: Janko Levanič

Povorka skozi Senj je bila v soboto zvečer. Pričela se je ob 19. in končala ob 22. uri. Trasa povorke je bila dolga približno dva kilometra, speljana skozi center mesta. Traktorji starodobniki so bili na čelu povorke. Med drugim so imeli to čast, da so vozili vodjo karnevala, ki ima približno takšno vlogo kot na Ptuju princ kurentovanja. V povorki se je predstavilo več kot 40 skupin z okrog 2.500 nastopajočimi. Predstavile so se karnevalske pustne skupine, pa tudi etnografski liki.

Foto: Janko Levanič

Po sobotnem karnevalu so se traktoristi v nedeljo zgodaj zjutraj odpravili proti domu – da so se izognili prometni gneči na glavni cesti, ki vodi od morja proti celini. Velebit so prevozili v uri in pol, brez odmora. Čeprav je bil sprva načrt, da bi s starodobniki prevozili samo eno smer – torej od doma do Senja, so se nato odločili, da bodo tudi domov potovali s traktorji. Spremljevalna ekipa je za njimi na pot krenila nekoliko pozneje. V Markovce so se vsi skupaj srečno vrnili okrog 21. ure. Ob koncu poti so se ustavili pred občino Markovci in pri župniku Janezu Maučecu, druženje in uspešen konec poti pa sklenili v Novi vasi.

Predsednik Konjeniškega društva Anton Kekec je štiridnevno gostovanje zadovoljen sklenil z besedami: »Doživetje je bilo enkratno, edinstveno, za kar gre zasluga vsem članom odprave, podpornikom in sponzorjem. Takšno dogodivščino bi želeli še ponoviti. Če se bo izšlo po načrtu, se bomo prihodnje leto karnevala ponovno udeležili.«

Odpravo iz Markovcev na karneval v Senj so podprli: Konjeniško društvo Nova vas, Občina Markovci, Restavracija Gastro, Turistična kmetija Kozarčan, Hortikulturno vrtnarstvo Zvonko Križaj, Servis kmetijske mehanizacije Anton Kekec, Pridelava zelenjave Janko Veršič, Mesnica Spirala in Tuš market Špic.

Maja Zemljarič

RAČUNOVODSKI
servis

Računovodski servis
Lidija Črešnik s.p.
Bukovci 164
tel. 040 276 387
e-mail: lidija.cresnik@gmail.com

- kakovostne in ažurne računovodske storitve za podjetnike, pravne osebe in društva po ugodnih cenah
- možnost izvajanja le-teh na sedežu stranke.

Poplave Drave 2012 – država nas ima za norca!

Spoštovane občanke in občani občine Markovci, na začetku se opravičujem za nekoliko oster naslov, a po dogodkih v zadnjem obdobju enostavno ne morem napisati in reči drugače. Verjetno se vsi še kako dobro spomnimo poplav Drave 5. in 6. novembra 2012, ki so mnogim spremenile življenje. V Sloveniji je bilo oškodovanih 8.000 državljank in državljanov; kar nekaj od teh je tudi na območju občin Markovci in Gorišnica. Skupne škode je bilo za kar 373 milijonov evrov.

Ko sem takrat spremljal dogajanje od blizu in tudi od daleč ter gledal razne politike, ki so se "kazali" na terenu, sem mislil, da bo pravici hitro zadoščeno in bo vsakemu povrnjena škoda, za katero je bil odgovoren tudi človeški faktor, saj je nekdo spustil vodo iz Avstrije. Ko sem kasneje tudi sam postal poslanec, sem mislil, da je vsa problematika rešena, pa sem z žalostjo ugotovil, da so se mnogi politiki samo enkrat preoblekli in prestavili lopato, naredili pa niso nič! V obdobju zadnjega leta je bilo v Državnem zboru izpeljanih veliko pomembnih aktivnosti. Žal je Vlada Republike Slovenije vse do konca julija letos skrivala poročilo o poplavah Drave pod oznako interno, zaradi česar nismo mogli do gradiv, s katerimi bi lahko natančno opredelili naslednje korake ter poiskali pravico na sodiščih. Ob tem je potrebno povedati, da državno pravobranilstvo predlaga, da se Slovenija pogaja o povrnitvi škode s sosednjo Avstrijo izključno za škodo na javni infrastrukturi, ob tem pa pozablja na vse odškodovance, kar je nedopustno (milo rečeno).

Pred nekaj dnevi sem sam pregledal poročilo, ki je bilo vse do zdaj interno, v njem pa jasno piše: »Za natančnejšo oceno škode bi bilo potrebno izdelati hidravlične modele za celotni odsek Drave na enakih geodetskih, hidroloških in hi-

dravličnih predpostavkah za t.i. dejanski obseg poplav in za t.i. »naravni« obseg poplav. S tem bi pridobili bolj natančnejše podatke o obsegu poplav in globinah na posameznih območjih.«

Torej država sama priznava, da je opravljena analiza slaba in ni dovolj dobra osnova za iskanje pravice in odgovornosti proti tistim, ki so vodo spustili iz Avstrije. Kljub temu bom nadaljeval s svojim delom in bojem za pravico, saj je rok za vložitev odškodninskih tožb 5. oz. 6. november letos. Prizadeval si bom, da se pripravi potrebna analiza, s katero bodo lahko oškodovanci dokazali to, kar vemo vsi.

V kolikor imate v povezavi s tem kakšno vprašanje ali pobudo, vas prosim, da me kontaktirate preko elektronske pošte: andrej.cus@dz-rs.si ali pa obiščete mojo spletno stran www.andrejcus.si, na kateri si lahko preberete vso aktualno dogajanje v zvezi s poplavami reke Drave leta 2012.

Lep pozdrav,

Andrej Čuš, poslanec DZ RS

Ribiška tekma za carja ŠRD Markovci 2015

Športno ribiško društvo Markovci vsako leto za svoje člane organizira tako imenovano tekmo ribiškega carja. To je tekma, na kateri zmaga ribič, ki je ujel najtežjo ribo in zato eno leto vlada kot ribiški car društva.

Športno ribiško društvo Markovci, ki ima svoj ribnik v Prvencih, je v nedeljo, 26. julija, organiziralo tekmovanje, na katerem je sodelovalo 23 njenih članov. Na tekmi je zmagal najstarejši član Jože Erhatič s Ptuja in je pri 83. letih starosti postal najverjetneje najstarejši ribiški car v državi.

Jože lovi ribe že od svojega 7. leta. V njegovi mladosti ni bilo televizije, medmrežja in računalnika; še radijski sprejemniki so bili redki in tako je našel svoj mir in zadovoljstvo ob vodi, ki je bila bistra in čista, kar je danes prej izjema kot pravilo. V svoji bogati in plodni ribiško–ribolovni karieri je bil 20 let predsednik zveze ribiški družini Ptuj, ribiški sodnik, predsednik komisije za izobraževanje

Foto: arhiv društva

Car s spremljevalcema Maksom Sakelškom in Janezom Horvatom

ribičev, zelo uspešen tekmovalec in še zdaj nepogrešljiv član ptujske upokojenske ekipe v lovu rib s plovcem. Za svoje uspešno in predano delo je prejel številna odlikovanja in priznanje in je imenovan za častnega člana RD Ptuj. Poleg tega je tudi član ŠRD Markovci. Možakar je kljub svojim letom poln optimizma in pozitivne energije; njegova prisotnost je povsod dobrodošla in zaželena.

Dosedanji kazalci ŠRD Markovci kažejo, da je društvo do zdaj opravilo ogromno prostovoljnega dela in uspešno delovalo na gospodarskem in materialnem področju. Urejen in primerno označen je ribnik v Prvencih. V zadnjih dveh letih so bile

Foto: arhiv društva

Car leta 2015, Jože Erhatič

v ribniku organizirane tri tekme na državni ravni, kar je vsekakor pripomoglo k promociji in reklami našega društva in občine. Dogajanje ob ribniku je zelo pestro posebej ob koncih tedna, ko najde miren kotiček za svojo dušo marsikatera družina. V porastu je tudi članstvo in mladina. Zaradi vseh naštetih kazalcev je bilo nujno, da zagotovimo primerne prostore, ki bodo na voljo vsem članom, občanom in gostom. Dom je vsekakor največja pridobitev našega društva, na nas ostaja le, da s potjo, ki smo jo začrtali, uspešno nadaljujemo. Tudi vsakoletna tekma za carja je del poti, ki smo jo začrtali, zato dovolite, da novemu carju in obema spremljevalcema iskreno čestitam za dosežen uspeh.

Dober prijem!

Ignac Habjanič in Branko Kostanjevec

Foto: Nika Rožanc

Mladi ob svojem počitniški hišici

Utrinek poletnega brezskrbnega preživljanja počitnic v domači senci. Namesto za računalnikom so bratranci in sestrična vneto gradili poletno hišico in »razgledni stolp«, ki so ju izdelali povsem sami. Zaradi svojega ustvarjanja so si nadeli ime Veseli gradbinci. Pa naj še kdo reče, da počitnice v domačem »ogradi« niso prijetne in zanimive.

MPR

Zaključek hidrantne lige

V mesecu juliju smo PGD Sobetinci priredili zaključek hidrantne lige. Sodelovale so moške in ženske desetine.

Rezultati so naslednji:

- moška desetina: 1. mesto: PGD Moškanjci, 2. mesto : PGD Mezgovci, 3. mesto: PGD Gajevci-Placerovci, 4. mesto: Polenšak, 5. mesto: PGD Velika Nedelja, 6. mesto: PGD Žamenci, 7. mesto: PGD Nova vas pri Markovcih
- ženska desetina: 1. mesto: Gajevci-Placerovci, 2. mesto: PGD Sobetinci, 3. mesto: PGD Moškanjci, 4. mesto: PGD Mala vas.

Vsem desetinam se zahvaljujemo za sodelovanje.

Aleksander Gošnjak

11. gasilski mladinski tabor OGZ Ptuj 2015

Foto: arhiv

Mladi gasilci prostovojci v družbi nogometašev Zavrča

Območna gasilska zveza Ptuj je letos organizirala že 11. gasilski mladinski tabor v Cirkulanah. Potekal je od petka 21. do nedelje 23. avgusta; udeležilo se ga je 154 otrok, starih od 6 do 16 let.

Letos je mladim gasilcem vreme služilo, zato je bil tabor uspešno izveden vse tri dni, saj se je v preteklih dveh letih moral zaradi močnih nalivov dežja zaključiti predčasno.

V petek popoldne so se zbrali v bližini gasilskega doma PGD Cirkulane, na športnem igrišču Osnovne šole Cirkulane. Tabor se je uradno pričel z dvigom mladinske gasilske zastave s simbolom rumenega piščeta z gasilsko čelado na glavi in pozdravi gostiteljev in predstavniki OGZ in regije. Po povelju vodje mladine Janka Fišingerja v OGZ Ptuj, ki je eden izmed zaslužnih, da je tabor zdaj že tradicionalen in se ga otroci zelo veselijo, so se odpeljali v Zavrč na ogled nogometne tekme med Zavrčem in Domžalami. Kljub močnemu navijanju Zavrču ni uspelo zadeti gola in ostalo je pri rezultatu nič proti nič. V trebuščkih se je že tkala pajčevina in po prihodu se je večerja kljub pozni uri prilegla in kuharska ekipa iz PGD Prvenci-Strelci se je res potrudila. Spanje v velikem vojaškem šotoru na športnem asfaltnem igrišču je vedno znova pravo doživetje.

Prebudili so se v sončno sobotno jutro s pogledom na prelepe haloške griče. Po dvigu zastave je sledila jutranja telovadba in zajtrk, ki so ga pripravili mentorji. Nato so se podali na pohod po Mustrovi poti. Po prihodu na športno rekreativni center Šumica, kjer imajo v tamkajšnji brunarici postavljen razstavni prostor stripov Mikija Mustra, našega legendarnega avtorja stripov volka Lakotnika, zvitorepca Lisjaka in želvaka Trdonja in mnogih drugih, so se mladi prostovoljci razdelili v dve skupini: na pionirje in mladince. V čudovitem sončnem dopoldnevu na veliki jasi sredi Haloz so mali gasilci imeli predavanje na temo preventivna požarna varnost, mladinci pa delavnice prve pomoči, kjer so spoznavali osnove prve pomoči pri različnih poškodbah TPO (temeljne postopke oživljanja), kjer so spoznali tudi defibrilator (AED) in improvizacijo v naravi. Pionirji so obljubili, da bodo na temo preventivna požarna varnost izdelali risbice, ki se bodo razstavile v oktobru, ko je mesec požarne varnosti. Po izobraževanju je lastnik rekreativnega objekta imel kratko predstavitev Mustrove poti in muzeja. Zanimivost, ki so si jo otroci zapomnili, je, da dedek Mikija Mustra izhaja ravno iz Cirkulan. Nato so pot nadaljevali po poti, ki vodi med vinogradi, kjer že zori grozdje, vse nazaj do »baze tabora«, kjer so že precej utrujeni od vročega sonca komaj čakali kosila in popoldanskega počitka. Ko so se okrepčali in odpočili, sta prišla fanta, ki trenirata motokros in predstavila svoja opremo. V nadaljevanju so se prišli predstavit vinogradniki in otroke pogostili z že zrelimi ranimi sortami grozdja, pozno popoldne pa so imeli predstavitev tudi člani radioamaterskega kluba iz Cirkulan, ki deluje že od 1968. Prikazali so, kako delujejo radijske frekvence in pogovori z različnimi deli sveta.

Čas prehitro beži in že se je popoldan prevesil v večer, ko je sledil zbor in spust zastave. V soboto zvečer je ta čast pripadla PGD Spuhlja. Sledila je večerja, nato se je začelo veselo rajanje na igriščU. Eni so uživali ob glasbi, drugi ob žogi, tretji ob spoznavanju novih prijateljev.

Že se je prebudilo nedeljsko jutro, ki je bilo megleno in še zaspano, tabor pa se je začel počasi prebujati. Po jutranjem protokolu in zajtrku je sledila predstavitev gasilskega voznega parka iz PGD Markovci, Ptuja, Stojncev in Zavrča. Mladi gasilci so z zanimanjem poslušali predstavitve opreme, ki jih imajo ta vozila.

Sledil je še zaključek tabora s podelitvijo priznanj za izobraževanje, spust zastave in povabilo vodja tabora na naslednji 12. tabor gasilske mladine.

Pionirji, mladinci in mentorji se zahvaljujemo vodstvu OGZ Ptuj, ki je zadolžena za delo z mladino na čelu z Jankom Fišingerjem in njegovima dvema pomočnicama za vso požrtvovalnost, zagnanost, zamisli, organiziranost in odgovornost skupaj z mentorji za izvedbo letošnjega tabora mladine. Tabor za otroke predstavlja doživetje in zabavo, obenem pa jim nudi izobraževanje in gasilski red, ki se ga bodo spominjali, ko bodo odrasli in verjamemo, da bo večina tudi prostovoljnih gasilcev.

Marija Prelog

SLIKOPLESKARSTVO
DEMIT FASADE
- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela
Jože VOGLAR s.p.
GSM: 041 226 204
Zabovci 98
2281 Markovci
Tel.: 02/766 90 91

90 let Elizabete Prelog iz Stojncev

8. julija je svoj življenjski jubilej praznovala stara mama Elizabeta Prelog iz Stojncev. Leta 1925 je bila rojena v Muretincih pri Kovačevih. Kot večina žensk v tistem obdobju se tudi Elizabeta ni zaposlila, temveč je skrbela za dom, gospodinjstvo in kmetijo. Poročila se je z Janezom Prelogom iz Stojncev. V zakonu sta se jima rodila sin Janez in hčerka Kristina. Zelo hitro je ovdovela, kar je zanjo predstavljalo veliko žalost življenja. Elizabeta je bila zelo humana ženska, saj je poleg svojih otrok v rejništvo sprejela kar osem otrok; dva od teh je prejela pri starosti samo sedmih mesecev.

Danes je ponosna stara mama, kot jo kličejo, vnukom Robertu, Gabrijeli, Boštjanu in Petru. Na jesen življenja je rada v krogu svojih domačih, rada pa tudi pokramlja s sosedovimi. Slavljenko so na njen jubilej z obiskom počastili člani Vaškega odbora Stojnci. Gospe Elizabeti iskreno čestitamo za častitljivih 90 let in ji želimo predvsem trdnega zdravja in optimizma.

Alenka Domanjko Rožanc

Foto: Alenka Domanjko Rožanc

Elizabeta Prelog je poleg svojih v rejništvo sprejela še osem otrok.

90 let Ane Strelec iz Stojncev

V sredo, 15. julija, je svoj življenjski jubilej praznovala še tretja naša vaščanka, Stojnčanka Ana Strelec. Na njen praznik so jo obiskali člani Vaškega odbora Stojnci, ki jih je vesela sprejela in pokramljala z njimi. Ana ni bila nikoli zaposlena in je kot večina žensk doma pridno gospodinjila, delala na domači kmetiji, prav tako pa je tudi hodila pomagat večjim kmetom v vasi. »S tem smo gor zrasli in to nam je bilo dano,« pove jubilantka. Poročila se je s Francem Strelcem iz Bukovcev, s katerim sta postala starša štirim otrokom: Otiliji, Francu, Jožici, ki živi v Nemčiji, in Janku. Danes Ana s ponosom pove, da ji jesen življenja krajša šest vnukov, devet pravnukov in še 2 prapravnuka. Tako njihovo sorodstvo danes šteje kar pet generacij, kar je zagotovo zavidanja vredno. Gospe Ani želimo trdnega zdravja in še mnogo lepih trenutkov.

Alenka Domanjko Rožanc

Foto: Alenka Domanjko Rožanc

Jubilantka Ana Strelec v družbi članov Vaškega odbora in vnukinje ter pravnuka.

90 let Franca Šmigoca iz Bukovcev

Franc Šmigoc, po domače Fluharov Franc, se je rodil 8. avgusta 1925 na poti v Varadžinske toplice. Zakaj omenjam ravno to, lahko preberete v nadaljevanju. Franc je bil čevljar in kasneje keramičar, vodil je tudi svoj ansambel (ansambel Franca Šmigoca), zanj skladal in pisal pesmi. Čevljarstva in muziciranja se je učil pri svojem očetu Francu, glasbene teorije pa tako kot njegov oče pri markovskem organistu Josipu Keglu. Svoje znanje je kasneje s pridom prenašal na mlajše generacije in s tem mnogim odprl vrata v širši glasbeni svet.

Frančeva starša, oče Franc in takrat sedem mesecev noseča žena mama Marija, sta se s konjem odpravila v Varaždinske toplice. Pot se ni odvila kot sta jo načrtovala; mimo vozeči avto je namreč prestrašil konja, pri čemer je Marija padla z voza, kar je sprožilo porod. Tako je tistega dne prijokal na svet droben fantiček, ki je zrastel v spoštovanja vrednega moža, ki je nedavno praznoval devetdeset let svojega življenja.

Osnovno šolo je Franc obiskoval v Markovcih, kasneje pa se je doma pri svojem očetu izučil za čevljarja. Še preden je bil star osemnajst let, je bil vpoklican v nemško vojsko. Pravi, da je tam okusil vse grozote, trpljenje in okusil tudi, kako je živeti brez hrane. Proti koncu vojne je pristal v ruskem ujetništvu, kjer je z igranjem na harmoniko preganjal domotožje in med vojaki izvabljal nasmeh in jih razveseljeval. Po štirih letih se je vrnil domov, kjer je harmonika zazvenela na vseh domačih plesih. Takrat se je tudi zaljubil v svojo bodočo ženo Nežo. Skupaj sta si zgradila dom, ki sta ga z otroškim veseljem napolnili hčerki Marija in Silva.

Delo čevljarskega mojstra je bilo v tistih časih žal premalo donosno, zato je Franc stremel k nečemu boljšemu; odpravil se je v tujino. V tem času je spisal prelepe viže, s katerimi je ob vrnitvi domov s svojim ansamblom Franca Šmigoca, kasneje se je preimenoval v Eholete, polnil koncertne dvorane in zabaval množice ljudi. Svoje znanje je z veseljem prenašal tudi na mlajše rodove; kot otroka je pod svoje okrilje vzel nečaka Janeza Bezjaka, kasneje še Janeza Bezjaka - Čika, Marijo Vajda (Kmetec) in Mileno Munda (Prstec). To jih je le peščica, ki so nam v našem okolju najbolj poznani. Od leta 1947 pa vse do konca delovanja Godbe na pihala Bukovci je bil njen aktivni član, na začetku klarinetist in kasneje trobentač.

Ko se je vrnil iz tujine, se je ukvarjal s keramičarsko dejavnostjo, ki jo je opravljal vse do upokojitve. Z ženo sta lepo živela in v hiši je vedno vladala toplina in ljubezen. Pred 15. leti jo je Bog vzel k sebi, danes pa mu jesen življenja popestrijo vnuki Katja, Primož, Andraž in Mojca ter pravnuki Jan, Klemen in Ula.

Domači so mu za rojstni dan pripravili presenečenje. Prijetno praznovanje so popestrili nekateri člani, s katerimi je igral v

Foto: Primož Njegač

preteklosti (Miki in Milena Prstec ter Stanko Munda). Ob spremljavi svojih prijateljev (Ernest Kokot, Tadej Kampl in Vlado Markovič) je za dedkovo harmoniko poprijel tudi vnuk Primož. Dedkovo življenjsko pot je lepo opisala vnukinja Mojca, ki je s ponosom povedala, da so vsi potomci presrečni, ker so se lahko udeležili njegovega 90-tega rojstnega dne, saj jim je to spodbudna napoved za prihodnost.

Gospodu Francu iskreno čestitamo za častitljivih 90 let in mu želimo predvsem trdnega zdravja in še mnogo glasbenih trenutkov.

PM

Foto: osebni arhiv

Presenečenje, ki so ga pripravili za slavljenca

Foto: osebni arhiv

Ansambel Franca Šmigoca

95 let Ivane Slana iz Prvencev

Foto: osebni arhiv

Člani VO Prvenci (Tadej Cimerman, Uroš Meglič, Vera Cimerman) s slavljenko Ivano

Gospa Ivana Slana se je rodila 7. avgusta 1920 v Novi vasi pri Markovcih kot četrti otrok očetu Simonu in mami Mariji. Ob tej častitljivi obletnici smo vaščanko Prvencev obiskali tudi člani Vaškega odbora Prvenci.

Že pri svojih štirih letih ji je umrla mama. Odraščala je z mačeho, ki pa se je tudi prezgodaj poslovila od tega sveta. Odraščanje brez mame in kasneje mačehe je bilo kot sama pove zelo hudo. Pri 23. letih je rodila prvega otroka Franca. Poročila se je leta 1947 s Francem Slana in se preselila v Prvence. Kasneje je rodila še štiri otroke, in sicer Janeza, Vlada, Mirka in Ivanko. Leta 1954 je izgubila sina Janeza, ki se je ponesrečil ob eksploziji bombe, kot ostanku iz 2. svetovne vojne. To je bil za gospo Ivano hud udarec. Ob možu, ki je bil zelo cenjen sodar, je delala kot gospodinja in kmetovalka. Svoje izdelke je s kolesom vozila na tržnico v Slovensko Bistrico. »Pa veste, kako je to bilo, bicikel, dva cekarja naprej enega na paket tregar, nahrbtnik na ramenih in trebuh naprej.« Življenje ni bilo lahko, še doda. Mož Franc je umrl pred petindvajsetimi leti. Sedaj ima že osem vnukinj in vnuka, tri pravnuke in dve pravnukinji, ki jo redno obiskujejo in kot pravi sama, jih rada malo »pokomandira«. Živi ob družini sina Mirka.

Dneve si krajša s prebiranjem časopisov in branjem knjig. »Preberem dve do štiri knjige na mesec, ki mi jih priskrbi vnukinja Mojca.« ponosno pove.

Skozi pogovor sem ugotovil, da je jubilantka »živi leksikon«. Letnice pomembnih dogodkov stresa kot iz rokava. Ne samo letnice, spomni se natančnih datumov. Pri tem ni pomembno, ali gre za dogodke v Prvencih ali bivši skupni državi. Celo v Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev seže njen spomin. »Izjemno se mi je vtisnil v spomin atentat na Kralja Aleksandra. Joj, kako so zvonili zvonovi,« zamišljeno doda, kot bi se hotela v mislih vrniti v tisti oddaljeni čas.

Malo pa je le potarnala, da jo bolijo noge in da se boji, da bi padla in se polomila. Pohvalila je tudi sosede. Ponosno je povedala, da je dobila čestitko od župana ter dodala, da bi bilo zelo lepo, če bi jo spoznal.

Ne glede na leta se Ivana veseli življenja in vseh svojih najbližjih, ki jih ima neizmerno rada. »Živim sama v svoji hiši, ki je na istem dvorišču kot sinova in tu imam svoj mir in svojo svobodo. Vsi lepo skrbijo zame.« je dodala z nežnim glasom. Njene oči so bile v tem trenutku kot biseri, tisti najžlahtnejši.

Gospa Ivana Slana, v imenu vaščank in vaščanov Prvencev Vam želimo vse najboljše. Naj vam služi zdravje in naj vam bo podarjenih še veliko lepih trenutkov ob vaših najdražjih.

Uroš Meglič, predsednik VO Prvenci

90 let Roze Štrafela iz Markovec

V soboto, 22. avgusta, je praznovala 90. rojstni dan Roza Štrafela iz Markovcev. Rodila se je leta 1925 v spodnjem delu vasi, imenovanem Sigetu, po domače pri Tikvičvih. Njen dekliški priimek je bil Solina. Praznovala je v družbi svoje družine, obiskali pa so jo tudi predstavniki vaške skupnosti, župnijske Karitas in Rdečega križa. Kljub skromnosti predvojnega, vojnega in povojnega časa so njeni spomini na otroštvo in mladost zelo lepi. Spominja se, kako zdravo so se nekoč prehranjevali, saj so večinoma vse pridelali sami doma. Družina je bila samooskrbna in tudi za prodati je bilo kaj. Ritem življenja ni bil hiter, saj je le nekaj mož v vasi hodilo v službo; ženske so večinoma bile doma in skrbele za otroke in majhne kmetije. Tako je bilo tudi v njeni družini. Živela je v družbi dveh bratov in dveh sester in bili so zelo povezani med seboj. V mladosti se je izučila za šiviljo in še pred nekaj leti šivala; lani si je ročno zašila pižamo. "Še vedno peče kekse na strojček in tudi šibje še seka," je povedala snaha Brigita, 90-letna Roza pa se je samo nasmihala. Nekaj let nazaj se je močno poškodovala. Močna volja po življenju in po skrbi za svojega bolnega moža jo je popeljala, da spet lahko opravlja lažja dela. Poročila se je pred 55. leti s sovaščanom Vladkom Štrafelom; rodila sta se jima hčerka Marija in sin Franc, danes pa jo osrečujejo trije vnuki in dve vnukinji. Nadvse je hvaležna svoji družini, posebej sinu Francu in snahi Brigiti za vso skrb, ki jo posvečata njej in možu; seveda sta tukaj še vnukinja Petra in najmlajši vnuk Marko, ki jo seznanjata z novicami v šoli in v vasi.

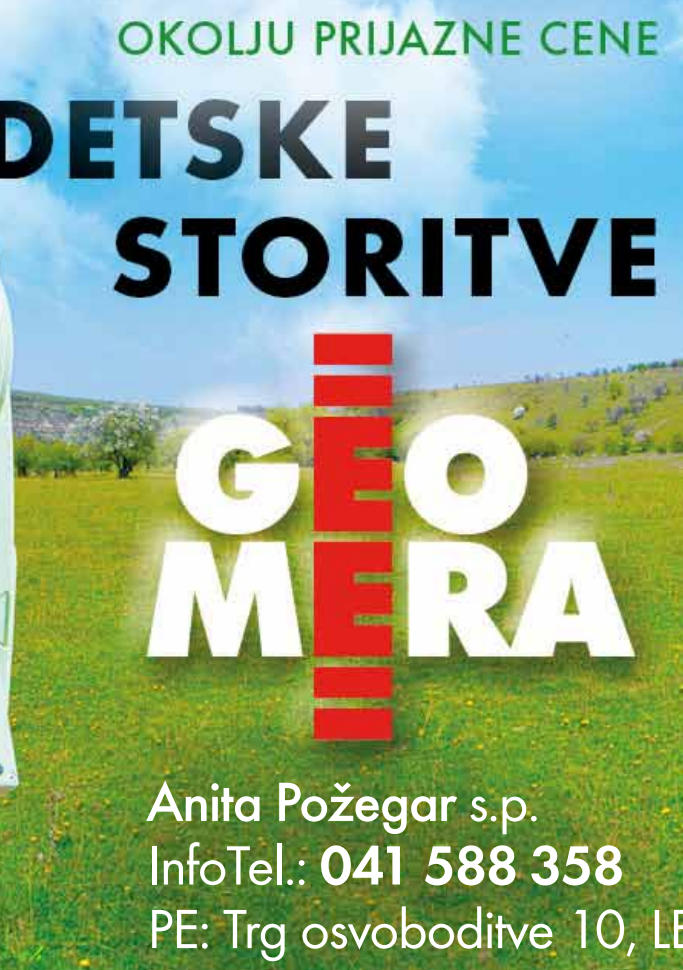

Foto: Marija Prelog

Roza Štrafela še je vedno čila pri svojih 90. letih

Naši sovaščanki in občanki Rozi tudi v bodoče želimo obilo zdravja in bistrih misli.

Marija Prelog

20 let službovanja v markovski fari

V soboto, 1. avgusta 2015, je minilo 20 let, odkar sedanji župnik Janez Maučec službuje v naši župniji. K Svetemu Marku je bil prestavljen iz župnije Šentjur pri Celju leta 1995. V minulih dveh desetletjih je naša župnija rasla in zrasla. Postorjenega je bilo ogromno, prav tako se krepi duhovno življenje farank in faranov. Ob minuli obletnici smo z gospodom župnikom izmenjali nekaj besed.

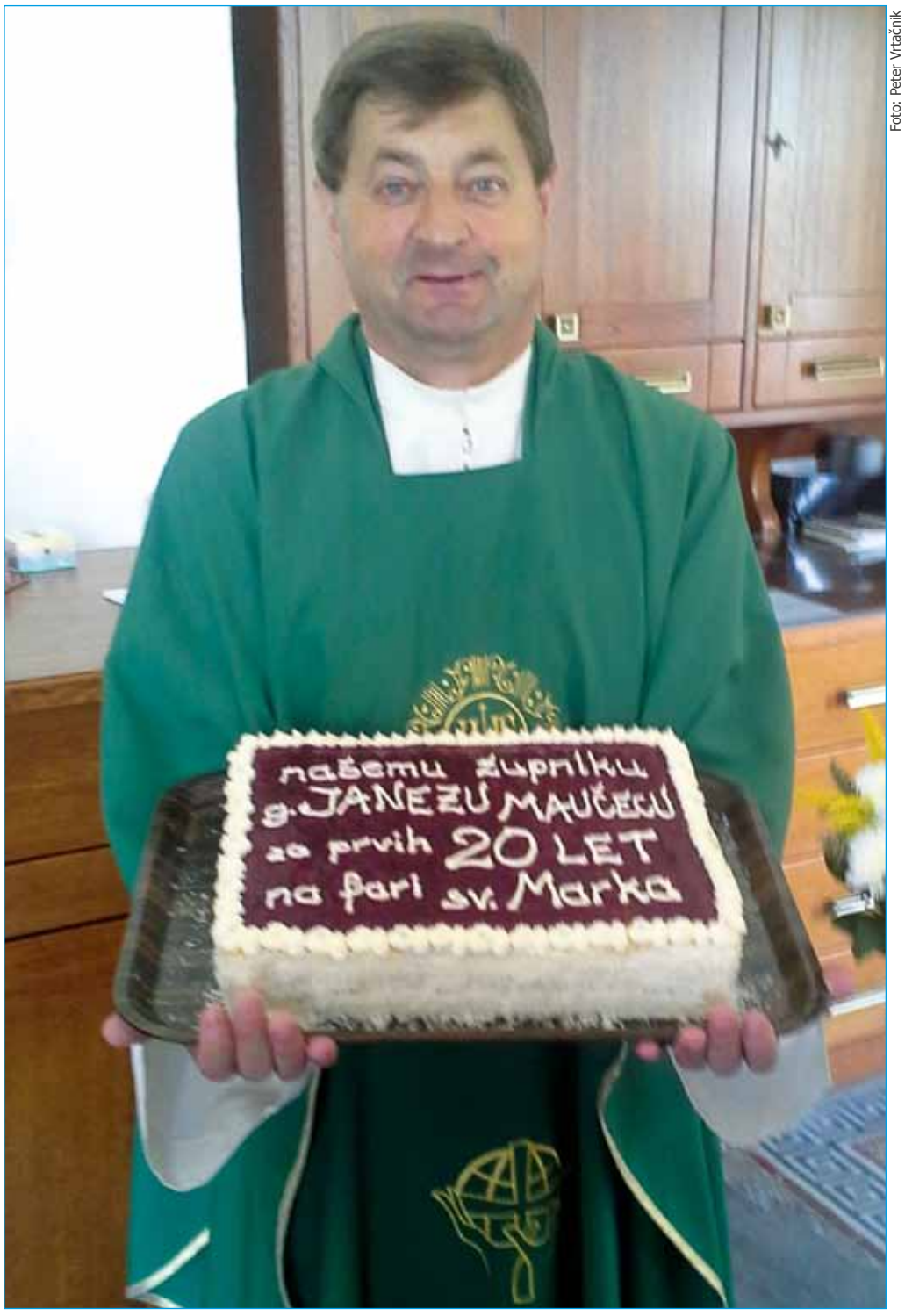

Foto: Peter Vrtačnik

Kako se spominjate začetkov oz. prihoda v našo faro? Za faro je to velik blagoslov, za vas pa najverjetneje še ena življenjska preizkušnja (vsaj na začetku).

Janez Maučec: »Mašniško posvečenje sem prejel leta 1987. Po 3-letnem kaplanovanju v Ljutomeru in 5-letnem v Šentjurju pri Celju sem 1. 8. 1995 prišel za župnika v Markovce. Biti kaplan ali župnik je velika razlika (starejši se še spomnite kaplanov tudi v naši župniji, kajti vsaka večja župnija je imela kaplana, danes pa so kaplani zelo redki, ker primanjkuje duhovnikov). Kot kaplan sem opravljal dela, ki mi jih je »zaukazal« župnik; poučevanje verouka, podeljevanje zakramentov, maševanje. Velike odgovornosti na materialnem področju torej ni bilo.

V župnijo sem prihajal z dobrimi občutki, kajti kar nekaj mojih sošolcev je bilo v tej župniji postavljenih za kaplana. Povedali so mi, da je fara dobra in niso se motili. Tudi sestava župnije mi je odgovarjala (podeželska), ker sem sam doma s kmetije, poznam delo, cenim kmečko delo, delavce. Pričakovanje je bilo veliko: mlad župnik, sam svoj »gospod«. Vse, kar je bilo v moji glavi, bo sedaj lahko zaživelo, bo prešlo v življenje. Kot župnik začetnik sem tako kot vsi mladi razmišljal, kaj vse bom spremenil, a čas prinese streznitev, potrebno se je umiriti, spustiti v dejansko življenje. Prav gotovo je za župnijo prihod novega župnika velik blagoslov, zame pa je bil velik izziv.«

Kako dolgo duhovnik potrebuje, da dodobra spozna ljudi, faro oz. občino? Ker ste zelo »ljudski« človek, ste med farani vedno lepo sprejeti.

Janez Maučec: »Prva naloga je bila spoznati sodelavce, člane ŽPS, ključarje, ministrante ... Že »stari« sodelavci so bili dobri, potem je sledilo imenovanje ključarja, volitve novega župnijske sveta. Ker pa je župnija živo občestvo, sestavljajo jo različni ljudje, je sledilo spoznavanje celotne fare. Pot do ljudi ni lahka. Ljudje se danes neradi »odpiramo«, ne govorimo radi o sebi, o svojih problemih, zato pa je toliko bolj potrebno prisluhniti, poslušati ljudi, jih sprejeti takšne kot so, saj so enkratna in zelo skrivnostna stvaritev. Odprtost enih je večja, so lažje dostopni, marsikdo se zapira.

Pri spoznavanju ljudi mi je v veliko pomoč verouk. Tam lahko spoznam ne samo otroke, ampak tudi njihove starše, s tem pa tudi njihove probleme. Potem so tukaj priprave na prejem zakramentov: krst, poroka, kjer je pogovor bolj osebne narave. Tudi žalostni trenutki so priložnost za pogovor. Vsakemu želim stati ob strani tako v veselju kot v žalosti. Včasih mi uspe, včasih ne. V človeku poskušam iskati tisto dobro, veliko je dobrote v ljudeh. Ko se nedeljo za nedeljo srečujemo pri sveti maši, nagovarjam in navdušujem ljudi k življenju po zapovedih. Kristusov nauk ne sme biti breme, križ, ampak pot v svobodo, v srečno življenje. Ljudje so svobodna bitja, vendar, kot pravi apostol Pavel, ne zlorabljajmo tega daru. Jezus je dejal: »Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju!« Vera nam ne sme nalagati bremena, ampak to breme odvzema, lajša.«

Kako gledate na sodelovanje župnije z občino in ostalimi institucijami, prav tako z lokalnimi podjetniki?

Janez Maučec: »Sodelovanje je dobro z vsemi institucijami. Ljudje smo tisti, ki sestavljamo župnijo, občino, šolo ... Vsi delamo ali bi naj delali za skupno dobro. Vse, kar smo naredili v cerkvi, na župnijskem področju in v okolici, mora biti ponos nas vseh. Nobeden ne bo ničesar odnesel s seboj, vse ostane tu. S ponosom smemo govoriti o svoji fari, občini. Morda se niti ne zavedamo, kaj vse imamo, kakšno bogastvo je v naših mladih, koliko je v njih energije, talentov, dobrote, ustvarjalnosti (mladinski glasbeni tabor). Pustimo jim zaživeti svojo mladost, nadarjenost, koristi bomo namreč imeli vsi.«

Ureditev pokopališča z novo mrliško vežico, celotna preureditev župnišča z novimi prostori KUD-a Markovski zvon, obnova cerkve, pozlatitev oltarjev v cerkvi in mogočne orgle daleč naokrog ... To so le glavni projekti, ki so bili izvedeni v preteklih dveh desetletjih v naši fari, ki kažejo na to, da ste izjemen gospodar. Duhovno življenje cerkve je prav tako napredovalo. Župnijski pastoralni svet, biblična, molitvena in zakonska skupina, župnijska Karitas in cerkveni pevci so tiste skupine faranov, ki se postavijo ob bok našemu župnijskemu občestvu. Tukaj so še bralci beril pa ministranti, pred leti so bile izvedene tudi birmanske skupine. Kje je motivacija za neprekinjeno aktivnost v župniji na domala vseh področjih?

Janez Maučec: »Na začetku je bil res poudarek na obnovitvenih delih, manj morda na duhovnosti. Sedaj imamo vse pogoje za dobro delovanje (učilnice, orgle, cerkev). Začeli smo delo z malimi skupinami (zakonska, biblična, molitvena, Karitas). V teh skupinah, ki so odprte za vse, je več osebnega odnosa, več pogovora o duhovnosti. Z ŽPS pripravljamo pastoralni načrt (kako čim bolj na preprost in današnjemu človeku razumljiv način približati vero, Božjo Besedo. V božjih očeh smo vsi dragoceni, ljubljeni. Bog nas sprejema takšne kot smo, z našimi dobrimi lastnostmi in morda tudi s slabostmi.«

Na kaj ste najbolj ponosni v markovski fari? Kaj je tisto, za kar ste si prizadevali v vseh teh letih in česa bi si želeli v prihodnje?

Janez Maučec: »Izzivov je veliko; manjka nam mladinske pastorale, več dela z ministranti, obisk bolnikov, poživitev molitve po družinah. Obisk maše ne bi smelo biti breme, ampak zavest, da smo povabljeni na gostijo. Vsak človek išče smisel življenja, vendar ga marsikdo najde prepozno. Želim, da bi se zavedali kaj je smisel mojega življenja, svojo dobroto razdajati drugim. Različnost nas bogati, sprejmimo se v vsej enkratnosti. Hvala tudi pevcem iz društva KUD Markovski zvon, brez njih župnija ne bi bila to, kar je! Hvala vsem, ki pripravljajo »Markovo«, »Izidorjevo«, morda pozabljamo na te »skrite« delavce.

Želja je tudi dobro sodelovanje še naprej s šolo, občino, gasilci, čebelarji in ostalimi društvi.«

»Naj Gospod te z usmiljenjem hrani in z lučjo naj obsveti tvojo pot. Naj varuje te in brani, božji duh naj te spremlja vsepovsod. Naj te v snu božji angeli čuvaju, božja milost te zjutraj razsvetli, ti pa služi v ljubezni mu vse dni pa nebeški raj ti podeli«.

Obilo božjega blagoslova vam želimo še naprej med nami, markovskimi farani.

Alenka Domanjko Rožanc

STAŠA MEGLIČ – zlata maturantka

Staša Meglič iz Markovcev, dijakinja Srednje zdravstvene in kozmetične šole v Mariboru, je na poklicni maturi v letošnjem šolskem letu osvojila 22 točk od možnih 23 in si s tem prislužila naziv zlate maturantke. Poleg Staše je ta naziv prejelo še 6 dijakinj in dijakov. Največji uspeh Staša beleži na področju slovenskega jezika, kjer je tudi osvojila največje število točk. Oktobra bo zlata maturantka nadaljevala šolanje, in sicer je vpisana na maturitetni tečaj na Gimnazijo Ptuj, kjer bo v naslednjem letu opravljala še splošno maturo. Staši ob nedavnem uspehu iskreno čestitamo in želimo mnogo znanja in uspehov tudi v bodoče.

Alenka Domanjko Rožanc

Folklorniki v Sremski Mitrovici

Foto: Janez Golc

Plesalci in plesalke Folklornega društva Markovci smo se že od pomladi pripravljali na turnejo v Sremski Mitrovici v Srbiji. Tam je od 9. do 13. avgusta potekal že 12. Sremfolk festival. Gre za enega največjih folklornih festivalov v tem delu Evrope. Poleg naše skupine in domačinov so na festivalu nastopale tudi folklorne skupine iz Bosne in Hercegovine, Turčije, Grčije, Makedonije, Romunije, Bolgarije, Slovaške, Poljske, Rusije in Tajvana. Čez mesto je vsako večer potekala krajša povorka, nato pa so sledili nastopi na odru, ki je bil postavljen sredi urejenega arheološkega najdišča. Presenečeni smo bili nad množičnim obiskom vseh prireditev, saj si je koncerte vsak večer ogledalo okrog 4000 gledalcev. Ker so vse prireditve potekale zvečer, smo čez dan izkoristili čas in si ogledali Novi Sad ter znamenito Petrovaradinsko trdnjavo, podali smo se tudi v naravni rezervat Zasavico ter se osvežili na zelo urejenem kopališču ob reki Savi. Ogledali smo si tudi mesto Obrenovac, kjer so še vedno vidne posledice lanskih katastrofalnih poplav. Tam smo imeli tudi daljši nastop. Celoten festival je bil zelo dobro organiziran, tako organizatorji kot obiskovalci prireditev so bili zelo gostoljubni in prijazni. Posebej veseli so nas bili Slovenci, ki živijo v Srbiji. Tako smo uspešno končali sezono, v prihodnjem šolskem letu pa vabimo vse, ki vas veseli ples, petje in druženje, da se nam pridružite vsak petek ob 20.00 uri v mansardi trgovine Špic (fdmarkovci@facebook.com).

Eva Forštnarič

Foto: Gregor Golc

Folklorniki so bili zelo zadovoljni tako z organizacijo festivala kot z obiskom domačinov, ki so zelo gostoljubni in prijazni.

Kdor po mali maši (8. september) kosi, ta za pečjo suši.

***

Kadar prve dni kimavca pogostoma grmi, bo dosti tepkovca, pšenice in rži.

***

Če na Mateja (21. september) sonce sije, kmalu lepa jesen zasije.

***

Če vinotoka mraz in burja brije, prosinca in svečana sonce sije.

***

Kakšno vreme Urša (21. oktober), tako se rada jesen in zima obnese.

Folklorni kimavčevi večeri 2015

Vsako leto se v mesecu septembru/kimavcu na Ptuju in v okoliških občinah odvijejo Folklorni kimavčevi večeri, mednarodni folklorni festival, ki ga pripravlja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območne izpostave Ptuj. Festival v štirih večerih združi večino lokalnih kulturnih in folklornih društev, osnovnih šol, nekaj zavodov in seveda tujih folklornih skupin. Te nastopajo skupaj z lokalnimi folklorniki na njihovem domačem odru v okoliških občinah, na finalnem večeru pa se vse skupine predstavijo v Kongresno-kulturnem središču Dominikanskega samostana na Ptuju.

Gostujoče folklorne skupine se predstavljajo tudi v osnovnih šolah in predstavljajo svojo ljudsko dediščino otrokom.

Letošnji festival bo potekal med **2. in 6. septembrom 2015**. Nastopile bodo folklorne skupine iz Sicilije, Srbije, Avstrije in Hrvaške. Pridružile se jim bodo skupine iz Rogoznice, Cirkovc, Cirkulan, Dolene, Podgorcev, Stoperc in Markovcev.

V petek, **4. septembra 2015, bo ob 19. uri** v večnamenski dvorani v Markovcih nastop Folklornega ansambla Branko Radičević iz Sremske Mitrovice in Folklorne skupine folklornega društva Anton-Jože Štrafela Markovci.

Folklorni ansambel Branko Radičevič je bil ustanovljen leta 1965 z namenom ohranjanja in varovanja ljudske in tradicionalne dediščine domačega kraja in okolice ter ohranjanja kulturne narodne dediščine. V letih delovanja so se v ansamblu menjale generacije odličnih plesalcev in glasbenikov ter več tisoč članov. Ansambel deluje pod okriljem Centra za kulturo Sirmiumart iz Sremske Mitrovice.

Danes v ansamblu delujejo 160 članov v štirih različnih plesnih skupinah; dve otroški skupini, aktualna folklorna skupina in veteranska folklorna skupina. V svojem bogatem repertoarju programa ohranjajo in predstavljajo plese, pesmi in šege iz celotne Srbije, seveda koreografsko prirejene in urejene za oder.

Imajo bogato in veliko zbirko ljudskih kostumov, ki šteje več kot 400 kostumov, med katerimi je veliko zelo starih in originalnih.

Ob vseh aktivnih skupinah deluje tudi tamburaški in narodni orkester, ki izvaja raznoliko glasbo, predvsem pa ohranja ljudsko glasbo za spremljanje folklornih skupin.

Program, ki ga izvajajo, predstavlja glasbeno in folklorno tradicijo Srbije od severa do juga, s kostumi, pesmimi, plesi in glasbo ne le s srbskega ozemlja, temveč tudi bogato izročilo tistih, ki živijo in ustvarjajo v Srbiji.

Več o programu si lahko preberete na spletni strani www.fkv.si.

Vljudno vabljeni!

JSKD OI Ptuj, zanj Iva Ferlinc

Česen se vrača na naše vrtove

Sajenje česna, stročkamo tik pred tem

V zadnjih dveh letih smo Slovenci le odkrili pomen in vrednost doma pridelane, sveže zelenjave. K temu je pripomoglo tudi spoznanje, da slovenskega česna na policah slovenskih trgovin sploh ni. Nekoč so bili česen, čebula, fižol in solata prav na vsakem vrtu, veliko česna pa so pridelali tudi pridelovalci na svojih njivah. Vendar slovenski česen seveda ne bo mogel konkurirati nizkim cenam tistega, ki k nam prihaja iz Azije. Prav zato je vedno več vprašanj, kako česen pridelati na svojem vrtu.

Česen se predstavi

Česen uvrščamo v družino Liliaceae ali slovensko čebulnice. V isto družino uvrščamo tudi čebulo, šalotko, por, drobnjak in kitajski drobnjak ter še nekatere, manj poznane, tudi okrasne čebulnice. Česen sodi med najbolj koristne vrtnine, saj vsebuje za naše zdravje veliko količino koristnih snovi. Tipičen vonj in okus mu dajejo žveplene snovi vsebujoča eterična olja, alilno gorčično olje in druge žveplene snovi ter seveda alicin, ki je rastlinski antibiotik. Včasih so v Rusiji česnu rekli ruski penicilin, v Egiptu pa so z njim hranili delavce, da so ostajali zdravi. V času Valentinovega je morda za nekatere zanimiva še ena lastnost: česen vsebuje nekatere hormone, ki učinkujejo na človeka podobno kakor spolni hormoni, zato so iz njega včasih delali tudi ljubezenske napoje. Takrat verjetno sam vonj človeka le ni bil tako pomemben kakor danes. Vsebuje še veliko za nas potrebnih rudnin, kalija in kalcija, beljakovine, vitamin C, provitamin A in holin.

Kje ga sadimo?

Česen potrebuje za svoj razvoj veliko sonca, vode in kasneje suho, odcedno zemljo. Zanj izbiramo najbolj sončne gredice, na katerih pa se voda ne sme zadrževati. Hvaležen je za humozno prst, vendar gnojenja z organskimi gnojili ne prenaša. Najbolje bo uspeval na toplih peščeno ilovnatih tleh, v težji zemlji lahko pričakujete težave v vlažnih poletjih, v peščenih, suhih tleh pa je nujno namakanje. Tal si seveda ne morete izbrati, potrebno pa je poskrbeti vsaj za to, da bo voda čim prej odtekala z gredic. Zato na težji zemljo oblikujemo visoke gredice, da zagotovimo drenažo.

Zahteva širok kolobar, v katerem naj čebulnice na isto mesto pridejo šele četrto ali celo peto leto. Najboljši predposevek zanj na njivah so žita. Na vrtu bo najbolje uspeval, če smo pred njim gojili kumare, korenček, paradižnik in tudi jagode. Primerne so tudi vse ostale vrtnine z izjemo stročnic in metuljnic, ne mara pa kapusnic.

Česen po navadi pulimo v juliju, zato lahko za njim načrtujemo še pridelek endivije, repe, črne redkve, kolerabice ali solate. Posejemo lahko seveda tudi motovilec in špinačo, a šele v sredini avgusta, vmes pa posejemo katero izmed rastlin za zeleni podor, na primer facelijo. V mešanih posevkih odlično uspeva v družbi z jagodami, korenčkom, peteršiljem, zeleno, kumarami, paradižnikom, rdečo peso, solato, koprom in janežem. Ne mara družbe kapusnic in stročnic.

Gnojenje je zelo pomembno

Česen sodi med skromne vrtnine, glede potreb po hranilih pa je zelo izbirčen. Nikakor ne prenaša gnojenja s hlevskim gnojem, zelo zmerni pa moramo biti tudi pri ostalih gnojilih. Zahteva rahlo kisla tla, pH od 6 (v peščenih, lahkih tleh) do 6,5 (v težjih tleh). Nižji pH mu povzroča velike težave pri sprejemu hranil, zato je potrebno apniti.

Česen v času debeljenja čebulic potrebuje dušik, vendar previsoki odmerki povzročajo gnitje in slabše skladiščenje. Ne potrebuje veliko fosforja, na vrtnih tleh ga je v zemlji zanj dovolj. Ima dokaj visoke zahteve po kaliju. V zadnjih letih je česnu potrebno dodajati tudi žveplo, saj je ozračje veliko bolj čisto. Česen ima tudi visoke potrebe po kaliju. Če vašim tlom primanjkuje kalija, ga je potrebno dodajati. Ker ne prenaša gnojenja s klorom, mu moramo kalij obvezno dodajati v obliki kalijevega sulfata.

Česen lahko gnojimo z dobro preperelim domačim kompostom (1,5–2 l/m^2). Lahko uporabimo tudi kupljena organska gnojila, na vrtu bo povsem zadostovala polovična priporočena količina. V primeru slabše (B) založenosti tal s kalijem, mu dodamo 2–4 kg gnojila kalijev sulfat na 10 m^2. Ko ima česen 4–5 listov, ga dva- do trikrat zalijemo z namočenimi koprivami ali pa kupimo tekoče organsko gnojilo. Več ne potrebuje.

Česen hranimo v suhih prostorih pri temperaturi okoli 0 °C.

Česen je najbolje sušiti z listi vred, obešenega v senci

Sadilni material in sajenje

Česen razmnožujemo vegetativno, z deljenjem stročkov. S tem lahko z nepazljivostjo hitro množimo tudi bolezni pa tudi škodljivce. Vedno kupimo semenski material. Česen je namreč občutljiv na dolžino dneva in tisti iz toplejših krajev pri nas ne bo oblikoval strokov. V naslednjih letih lahko uporabite svoj sadilni material (stročke). Za sajenje ga pripravimo, razstročkamo šele tik pred sajenjem, drugače rad požene liste. Slednje ni zaželjeno, saj bo potemkoreninski sistem šibkejši.

Resnično velja, da večji stroki dajejo višji pridelek. Nekoč so nas učili, da za sajenje uporabimo samo zunanje stroke, ki so večji. Danes nakup semenskega materiala pomeni visok strošek, zato notranjih strokov ne zavrzite. Nasadite jih na gosto in porabite kot mlad česen.

Pred sajenjem domač ali kupljen sadilni material namočimo v pripravke iz alg, ki jih kupimo v trgovinah. Lahko jih namočimo tudi v toplejši kamilični ali žajbljev čaj. Namakanje naj bi bilo vsaj 20 minut, za sajenje na vrtu pa ga lahko namočite tudi čez noč.

Gredico ali njivo pripravimo vsaj 10 dni pred sajenjem, saj česen zahteva dobro pripravljeno zemljo. Na tak način lahko mehansko uničimo tudi prve plevele, ki vzkalijo še pred sajenjem česna. Ker potrebuje ves čas rahlo zemljo, si zagotovimo dovolj prostora za rahljanje tal, med vrstami naj bo vsaj 30 cm, v vrsti pa 5 – 8 cm. Globina sajenja je v jeseni 8 cm, spomladi pa 4–5 cm. Na večjih površinah ga lahko sadimo strojno, nikakor pa se ne mučite z ročnim potikanjem stročkov. Enakomerno bodo vzkalili tudi, če bodo padli poševno ali vodoravno v jamice, samo da se popolnoma ne preobrnejo.

Prezimne sorte sadimo v zadnjem tednu oktobra in prvem tednu novembra, mogoče samo kje na višjih nadmorskih višinah nekaj prej. Sadimo ga lahko vse do takrat, ko zemlja zamrzne. Zadnji rok sajenja prezimnih sort je januar, vendar se kasnejša sajenja lahko poznajo pri pridelku. Jare sorte posadimo čim bolj zgodaj spomladi, da ujamemo čim več zimske vlage in predvsem čim daljši čas hladnega vremena in kratkega dne. Ko se zemlja ogreje, dan pa podaljša, se pričnejo oblikovati stročki, s tem pa preneha razvoj listja in korenin. Pridelek je tako nižji.

V jeseni česen ne bi smel zrasti tako velik

Sorte so pomembne

Pri nas poznamo dva tipa česna: prezimni in jari česen. Prvi za oblikovanje stročkov zahteva 30–60 dni nizkih temperatur, drugi pa teh potreb nima. Po opisu ga ne moremo vedno ločiti. Načeloma so prezimne sorte večje, imajo manj stročkov, ki pa so večji, čas skladiščenja pa je krajši. To ne velja za prav vse sorte, ki se sadijo po svetu.

Pri nas lahko kupite seme dveh sort: ptujski jesenski in ptujski spomladanski, med ljudmi pa krožijo še domači tipi česna, po štajerski taki, ki naredijo cvetno steblo in so poznejši, na Primorskem pa rdečkasti tipi česna.

Ptujski jesenski je prezimna sorta. Ne naredi cvetnega stebla. Njegove čebule so snežno bele, stroki večji, v čebuli jih je od 6–10. Tega moramo pojesti nekje do jeseni ali vsaj do začetka zime, saj je slabše skladišči. Je zelo zgoden in ga lahko pulimo že v zadnjem tednu junija oziroma prvem tenu julija. Poznejše spravilo lahko pomeni pokanje čebul, predvsem pa več trohnenja strokov in manj belo barvo čebul. Ptujski spomladanski je jara sorta, a ga lahko sadimo v jeseni skupaj z jesenskim česnom, saj dobro prezimi. Naredi nekoliko manjše čebule z manjšimi stročki, ki pa jih je več. Odlično se skladišči in je posebej znan po močni aromi. Dozori nekje 14 dni za jesenskim, to je v sredini julija. Za sorte s steblom je značilno, da po večini naredijo zelo velike čebule z večjimi stroki. So prezimne, poznejše, dozorijo šele v avgustu. Njihovo skladiščenje pa je nekje do sredine zime. Na cvetnih steblih naredijo stročke, po večini cvetov ni. Te stročke lahko pojemo, lahko jih v jeseni posadimo, vendar v naslednjem letu po večini ne naredijo stročkov in jih pojemo kot mlad česen.

Česen na vrtovih ne uspeva dobro zato, ker so vrtovi po večini pregnojeni. Tisti, ki imate možnost sajenja na njivah, ga raje posadite tja. Na vrtu ga sadite na gredice, ki hlevskega goja niso videle že dve leti. Le tako bo uspel. Doma pridelan česen je veliko več vreden, kakor tisti, ki je do vas preletel pol sveta. Pa še naše okolje je za stotinko bolj čisto zaradi tega.

Miša PUŠENJAK

EVROPSKA UNIJA
Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje
REPUBLIKA SLOVENIJA

Recepte zbrala Mojca Metličar,
objavljeni so v zbirki receptov Bogastvo okusov podeželja.

Kuharski kotiček

»Dragoceno je, da lahko sedimo z družino in prijatelji ter uživamo v okusni hrani. Je nekaj, česar nimajo vsi. Veliko ljudi na svetu je lačnih.« (Kahlil Gibran)

PIKANTNA PARADIŽNIKOVA JUHA

Potrebujemo 2–3 zrele paradižnike na osebo.

Surove paradižnike pretlačimo, dodamo nekaj žlic jabolčnega ali drugega soka, pol žlice čebulnega soka, ščep paprike, malo žličko sladkorja, posolimo, zabelimo z eno žlico ali dvema olja, počakamo da zavre, nato primešamo žlico kisle smetane in počasi kuhamo še tri minute.

Foto: Boris Farič

MUSAKA Z ZELJEM

Potrebujemo večjo čebulo, dober kg rdečega zelja, 2 jabolki, kozarec rdečega vina, 30 dag mlete govedine, 2 dl ajdove kaše, 2 jajci, 3 dl kisle smetane, olje in začimbe.

Čebulo sesekljamo in jo popražimo na dveh žlicah olja, da ostekleni, dodamo žličko sladkorja, na rezance zrezano zelje in na krhlje zrezana jabolka. Solimo, popramo in dušimo pol ure, proti koncu prilijemo vino in pustimo, da tekočina povre. Ajdovo kašo kuhamo dobrih 20 min. v slanem kropu, da se zmehča.
V ponvi na malo olja zdušimo meso, dodamo sol in malo gorčice. Dušimo dobrih 15 min.
V pekač damo najprej plast zelja, nato plast mesa, ki ga potresemo s polovico kaše. Ponovimo še enkrat, na vrhu mora biti zelje. Prelijemo z mešanico iz jajc in smetane in pečemo dobre pol ure.

DUŠENA PESA

Potrebujemo peso, mast, kumino, moko, sladkor.

Peso dobro operemo, olupimo in zrežemo na rezance ali naribamo kakor repo. V kozico damo maslo ali mast, vrzimo vanjo košček sladkorja in na to stresemo peso. Peso potrosimo s kumino in prelijemo z žlico kisa. Potem dušimo peso toliko, da se zmehča (približno 2 uri). Če se med dušenjem sok posuši in se hoče pesa smoditi, ji prilijemo malo vode ali juhe. Zmehčano peso potrosimo z žličko moke, jo malo prepražimo in po potrebi zalijemo. Po okusu ji lahko pridamo še sladkor. Ko pesa dobro prevre in je mehka, je gotova. Ob pesi lahko postrežemo zelenjavne zrezke, govedino in pražen krompir.

PARADIŽNIKOVA SOLATA

Potrebujemo 4 srednje velike paradižnike, sol, poper, vejico bazilike in origana, olje, 2 srednje veliki čebuli, 1 veliko rumeno papriko, 1 veliko zeleno papriko.

Paradižnik in papriki operemo in narežemo na kocke, čebulo narežemo na majhne kocke in dodamo k paradižniku. Primešamo še papriki, solimo, prelijemo z oljem. Na drobno sesekljamo baziliko in origano in posujemo po solati. Dobro premešamo in postrežemo. Za dekoracijo lahko na solato položimo kolobar paradižnika, ki ga okrasimo z listi bazilike.

KVAŠENA GIBANICA Z JABOLKI

Za testo potrebujemo ½ litra mleka, 1 zavitek kvasa, žličko sladkorja, 1 kg mehke moke, malo soli, 15 dag masla, 1 dl belega olja, 1 navadni jogurt.

V 1 dl mlačnega mleka zdrobimo kocko kvasa, dodamo žličko sladkorja in žličko moke. Vse skupaj premešamo in pustimo, da vzhaja. Zamesimo rahlo testo. Po potrebi dolijemo mleko, da je testo dovolj gladko. Iz testa naredimo dva kolača in jih pustimo vzhajati.
Za nadev potrebujem 5 jabolk, malo masti, cimet, 3 žlice sladkorja, 3 žlice marmelade.

Na masti dušimo naribana jabolka, dodamo cimet, sladkor in marmelado. Dodamo lahko tudi skuto ali sadje.
Testo razvaljamo in damo vsakega posebej v pekač. Nadev razdelimo na dva dela in namažemo na testo.
Posebej zmešamo 3 jajca in 2 dl sladke smetane. Polijemo po gibanici in pečemo 40 minut pri temperaturi 200 stopinj.

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Nova Reha
Prodaja, izposoja in servis medicinskih pripomočkov

Mlinska cesta 1A, Ptuj
Tel/Fax: 02 782 01 06
GSM: 070 74 99 73
Servis: 070 40 77 79
e-mail: info@novareha.si
www.novareha.si

PRIREDITVENIK

- **petek, 4. september** - Folklorni kimavčevi večeri, ob 19. uri, večnamenska dvorana v Markovcih
- **sobota, 12.september** - srečanje vaščanov Nove vasi, ob 14. uri, gasilsko-vaški dom
- **torek, 15. september** – krvodajalska akcija na transfuziološkem oddelku bolnišnice Ptuj od 7. do 11. ure
- **torek, 29. september** - koncert Komornega zbora Kor, ob 19. uri, poročna dvorana občinske stavbe
- **september -** trganje in kožuhanje koruze v Novi vasi
- **oktober** - mesec požarne varnosti: različne aktivnosti se bodo izvajale v posameznih prostovoljnih gasilskih društvih naše občine, potekali bodo tudi operativni pregledi
- **četrtek, 8. oktobe**r – predavanje Vesne Forštnarič Lesjak, mag, farm.,: **Korenovke in semena**, poročna dvorana občinske stavbe ob 19. uri.
- **sobota, 17. oktober** - DROBTINICE ob svetovnem dnevu hrane, podmladek RK osnovne šole bo po vaseh pred trgovinami imel stojnice s pekovskimi izdelki, izkupiček gre za šolsko prehrano
- **petek, 23. oktober** - srečanje gasilskih veteranov OGZ Ptuj v Spuhlji

Uspešno izveden 7. Mladinski glasbeni tabor

Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon je letos organiziralo že sedmi 6-dnevni glasbeni tabor za vse pevce in glasbenike, ki so željni novih znanj in izkušenj.

V sedmih letih nam je v veliki meri uspelo uresničiti zastavljeno idejo o izpeljavi tabora. Otroci šest zanimivih dni v pozno poletnem avgustu preživijo skupaj s svojimi vrstniki, hkrati pa koristno izkoristijo zadnje počitniške dneve in že pred začetkom šole ponovno zaženejo svoje male sive celice. Letošnjega tabora se je udeležilo 48 otrok, zanje pa je skrbelo 10 animatorjev. Tabor je bil zopet sestavljen iz več delavnic, ob koncu pa so pripravili tudi zaključni koncert. Taborniki so bili razdeljeni na otroški in mladinski pevski zbor, pevsko skupino animatork in posamezne zasedbe. Predstavil se je tudi orkester pod vodstvom Jaka Horvata, ki je priredil venček skladb iz pravljičnih in risanih zgodb.

Letošnja tema tabora so bile pravljice. Otroci so se podali v svet pravljičnih junakov, vsak dan so se srečevali v bralnem kotičku, na koncertu pa so ob mentorstvu učiteljice Marjetke Kocuvan predstavili pravljico Volk in sedem kozličkov.

Tabor postaja tradicionalni projekt KUD-a Markovski zvon in je vsako leto znova nekakšen uvod v novo pevsko sezono. V teh dneh bodo z aktivnim delom pričele vse sekcije društva, ki bodo ponovno krepile svoje glasilke in nadaljevale z delom v novi sezoni.

Upravni odbor društva

7. mladinski glasbeni tabor je minil v znamenju pravljic. Animatorji so izbrali svoje najljubše pravljične junake. Uganete, katere?

Legendarni koncert Perpetuum Jazzile v Markovcih

23. avgusta je v Markovcih potekal koncert moje nove vokalne skupine Perpetuum Jazzile. Pred koncertom sem imel kar nekaj treme, saj sem prvič pred domačim občinstvom nastopal z najbolj prepoznavno slovensko skupino. Najprej smo prihajajoči na oder odpeli Vocal Extasy, nato pa sem stopil pred pevce in pozdravil publiko. Njeni odzivi mi bodo za vedno ostali v spominu, saj so bili res navdušeni. To je nam pevcem že na začetku dalo dodatno energijo. Publika je vse skupaj nagradila z navdušenim aplavzom in s tem potrdila uspešnost koncerta.

Valentin Zupanič

Foto: Studio Laura

Foto: Studio Laura